

ODERSKÉ VRCHY, vlastivědný zpravodaj. – Vychází v nepravidelných intervalech v počtu 2 dvoučísle (případně 1 čtyřčíslo) do roka v nákladu 400 výtisků. – Vydává Vlastivědný kroužek Oderských vrchů ve Spálově, okres Nový Jičín, PSČ 742 37. Redakční kruh: Mgr. Jarmila Mazáčová, paní učitelka Libuše Maršálková, Ing. Josef Vlček, Mgr. M. Richter a Ing. M. Kantor, řídí **Mgr. Jaroslava Šustková, Spálov 142**, tel. domů 556 729 705, e-mail: oderskevrchy@email.cz. – Na tento email, pokud můžete, přihlašujte a odhlašujte Oderské vrchy – Jazyková úprava: Mgr. Jarmila Mazáčová. – Běžný účet u České spořitelny, a.s., Okresní pobočka Štefánikova 13, Nový Jičín, účet číslo 1766110339/0800. – Tisk: tiskárna KONTEXT, spol. s r.o. Nový Jičín. – Registrováno Okresním úřadem, referátem regionálního rozvoje v Novém Jičíně, číslo registrace NJ 3 ze dne 21. 2. 1991. – IČ: 4103 2543. – Roční předplatné 130,- Kč, poštovné a balné 30,- Kč, při dodatečném vyžádání odběru poštovné a balné 60,- Kč, za 2 dvoučíslo.

Obsah XXIX. ročníku Oderských vrchů

Maršálek F.:	Oderské hory	2 str. obálky
	620 let obce Spálova	1
	Domnělá rituální vražda křesťanské dívky Rosiny	16
	Kayserové Židem J. Rafaelem ve Spálově 10.1.1687	
Mgr. Dubovská V.:	Ptačí oblast ve vojenské újezdu Libavá	35
Polak O.:	Hledači pokladů u Zlaté lípy	39
Ing. Vlček J.:	Počasí v oblasti Oderských vrchů v roce 2013	42
Kolektiv autorů:	Rodopisná kronika	45
Kolektiv autorů:	Záznamy	45
	Program oslav - 620 let městyse Spálova	3 str. obálky
Mgr. Šustková J.:	Vzpomínáme 100. výročí od narození F. Šustky	57
Sommerová E.:	Vzpomínky na otce a dědu F. Šustky	62
Ambožová K.		
Chytil M.:	Spolupracovníci F. Šustky	66
	Díky za svobodu	69
Ing. Vlček J.:	Slavnosti obce Luboměř ve dnech 12.-13.7.2014	72
Mgr. Vlček J.		
Šimíčková Z.:	Výstava „Luboměř současná a minulé“	76
Mgr. Šustková J.:	Slavnosti 620 let Spálova ve dnech 25.-27.7.2014	79
Trněčková Z.:	Na tý louce zelený	85
Mgr. Mazáčová J.:	Budova č. 57 ve Spálově	87
Mgr. Chytil M.:	Kronikář, genealog a vlastivědný badatel A. Brňák	89
Maršálek F.:	Pan Zdeněk Haubelt 27.8.1930 - 12.11.2014	90
Ondřejová Z.:	Nekrolog Ing. A. Ondřeje z Ostravy-Zábřehu	92
Mgr. Chytil M.:	Životaběh Bohumila Mika	95
Mgr. Chytil M.:	Z vyprávění B. Mika na téma dětství	96
Sýkora K.:	Pár řádků redakci, čtenářům a panu O. Polakovi	100
Kolektiv autorů:	Rodopisná kronika	102
Kolektiv autorů:	Záznamy	103
Bc. Herzogová J.:	Škola jinak	3 str. obálky
	Znalostní kvíz	4 str. obálky

Škola jinak

Bc. Jana Herzogová, zástupce rodičů

12. listopadu 2014 se v Rodinném centru Skřítek v DD Odry konala informační přednáška s názvem "Škola jinak, aneb o pedagogických principech Marie Montessori", kterou odprezentovala Mgr. Terezie Lukšíková, akreditovaná montessori učitelka.

Přednášky se zúčastnili rodiče s dětmi, odborná pedagogická veřejnost, dokonce i prarodiče a další zvědaví posluchači. Setkalo se nás okolo padesáti, což bylo nad očekávání. Empatická paní učitelka Terezie nás seznámila s principy montessori pedagogiky, nabídla ukázková videa plná radostně a zaujatě učících se dětí v montessori třídě, přinesla k osahání montessori pomůcky a zapojila do akce i své posluchače, aby si na vlastní kůži vyzkoušeli chůzi po elipse, dělení předmětů podle počátečních písmen abecedně a další aktivity. Také se s námi podělila o své zkušenosti s učením v montessori třídě na svém předchozím působišti v brněnské škole.

Dalším vystupujícím byl PaedDr. Zdeněk Kotas, ředitel školy ve Spálově, který nabídl rodičům možnost přihlásit své děti do montessori třídy, která bude ve Spálově otevřena od září 2015. Dále zúčastněným představil městys Spálov, spálovskou školu a školku, a zodpověděl mnoho dotazů. Rodičům sdělil postup, jak své děti do montessori třídy přihlásit, plán schůzek, kde se dozví další organizační (doprava, školní družina, začátek vyučování...) a pedagogické informace (jak bude probíhat zápis, přípravný kurz pro budoucí prvňáčky). A dokonce po vzoru montessori pedagogiky napekl pro všechny zúčastněné domácí štrůdl k občerstvení.

Celá přednáška proběhla se značným ohlasem a nadšením, atmosféra byla velmi příjemná a vstřícná. Chtěla bych tímto ze srdce poděkovat za poskytnutí útulného prostoru v Rodinném centru Skřítek v DD Odry, kde jsme mohli společně vytvořit milou komunitu lidí, kteří vědí, co je pro děti dobré, kteří by rádi, aby děti chodily do školy s radostí, měly z učení radost místo stresu a také skupinu nadšenců, kteří neváhají přidat ruku k dobrému dílu.

Pokud i Vás zaujala montessori pedagogika a neměli jste možnost se přednášky zúčastnit a chcete se o celé problematice dozvědět více, neváhejte nás kontaktovat. Vaše podněty a dotazy jsou vítány.

Veškeré informace naleznete na www.zsspalov.cz, v záložce Montessori třída.

ODERSKÉ VRCHY

vlastivědný zpravodaj Spálovska a okolí

Vzpomínáme 100. výročí od narození Františka Šustka

Mgr. Jaroslava Šustková

Vážení přátelé a uvědomělí hosté, srdečně Vás vítáme na vzpomínkové oslavě u příležitosti 100. výročí od narození našeho spálovského rodáka, učitele tělem i duší, skvělého hudebníka a neúnavného vlastivědného pracovníka pana Františka Šustka. Jeho životní příběh začal 26. července roku 1914 na selském gruntě č. 21. Dostal do vínku hudební nadání, organizační schopnosti, vytrvalost, píli a především lásku k rodnému Spálovu a jeho okolí. Téměř celý jeho život byl spjat se školou, nejdříve jako žák a posluchač a potom jako učitel a ředitel, dva roky dokonce vykonával funkci inspektora kultury při tehdejších ONV ve Vítkově. Ve svém životopise píše, že to byl nějaký rodový impuls, volání rodu, který ho vedl k tomu, že se rozhodl být učitelem. Obecnou školu absolvoval ve Spálově, měšťanskou ve Vítkově a potom pokračoval ve studiu na Státním učitelském ústavu, kde v roce 1934 složil maturitu a v letech 1936 a 1940 složil zkoušky způsobilosti pro školy obecné a pro školy měšťanské v oboru M, F, Ch a Bi, složil také zkoušku z jazyka německého, znalost němčiny mu usnadňovala i vlastivědnou práci. Po maturitě učil na školách v Jablunkově, v Oseku u Lipníka a v Záměrkách u Kelče. V letech 1936 -1938 plnil vojenskou službu a pak učil porůznu v Čechách a v letech 1939 – 1946 na několika školách v Praze.

V roce 1942 se oženil s Marií Adélou Peringerovou, se kterou se seznámil v Praze, spolu vychovali 3 dcery – Evu, Helenu a Elišku.

Po válce stál u zrodu měšťanské školy ve Spálově a české měšťanské školy v Odrách. Po návratu z Prahy působil od roku 1947 na národních, měšťanských i hudebních školách ve Spálově, v Odrách, ve Vítkově a v Jistebníku. Právě jeho zásluhou vznikla ve Spálově měšťanská škola, která byla otevřena pár dnů po skončení války 14. května 1945.

V roce 1951 vykonal zkoušky způsobilosti pro vyučování hudební výchově a hře na housle. Učitelské povolání bylo hlavní činností Fr. Šustka po celá jeho produktivní léta.

Od mládí jej přitahovala hudba. Vyrůstal v rodině, kde oba rodiče rádi zpívali, otec hrál i na housle. František postupně zvládnul hru na housle, klavír, cello, trombón, klarinet, saxofon, akordeon a další běžné hudební nástroje. Během své učitelské dráhy hrál s řadou kapel různých žánrů, od tanečních a jazzových až po symfonické a komorní. Hudební zkušenosti plně využil při sbírání lidových písní a tanců na Spálovsku, při úpravách skladeb pro orchestr a při výuce mladých lidí, kteří měli hudební nadání a zájem o národopisnou práci. Není náhodou, že v roce 1961 stál u zrodu pobočky Lidové školy umění v Odrách, která byla zřízena právě v jeho rodném Spálově. Věnoval se přípravě talentů na konzervatoř a mnoho nadaných muzikantů mělo Fráňovu školu.

Téměř všude, kde učitelsky působil, úspěšně zakládal nebo vedl žákovské orchestry, ať už to bylo v Praze, ve Spálově, ve Vítkově, v Odrách či v Jistebníku nad Odrou. Hudbě vyučoval až do roku 1990, kdy se přihlásily potíže dechové a potíže s ovládnutím prstů. František Šustek byl nejen dobrým hudebníkem, ale především vlastivědným a kulturním pracovníkem s úctyhodnou publikační a organizační činností. Vlastivědě a národopisu se věnoval od studentských let. Již jako 17letý si pořizoval výpisky z literatury a různých pramenů. Vzorem pro vlastivědnou práci mu byl učitel a buditel Spálovska Vilibald Ševčík a rovněž luboměřský písmák a kronikář Rudolf Mík.

Po násilném přičlenění Spálovska do Sudet stál v roce 1942 u zrodu Vlastivědného kroužku Oderské vrchy ve Spálově a Kroužku rodáků ze Spálovska v Praze, kde po dobu okupace působil na řadě škol. Příčiněním Fr. Šustka vycházel ve Spálově v letech 1947-1950 časopis Oderské hory, ve Vítkově byl při muzeu v letech 1958 – 1961 výkonným redaktorem časopisu Vítkovsko. V letech 1969-1972 po tzv. Pražském jaru se mu podařilo dostat povolení k vydávání vlastivědného zpravodaje Oderské vrchy. Vydávání všech těchto časopisů bylo úředně znemožňováno a posléze zastaveno. Zasluhou nezměrné houževnatosti, úsilí a pracovitosti Fr. Šustka se v roce 1991 podařilo vydávání periodika Oderské vrchy obnovit a byl jeho hlavním redaktorem až do roku 1998. Zasluhou nové redakční rady vydávání tohoto časopisu pokračuje dodnes.

Po celý svůj život se věnoval specifickému spálovskému nářečí, podrobně dokumentoval větrné mlýny, na něž dříve bylo Spálovsko bohaté. Přispíval do časopisů Záhorská kronika, Oderské hory, Slezský sborník, Vlastivědný věstník moravský, Vítkovsko, Oderské vrchy,

Okresní vlastivědný sborník Novojicko, Vlastivědný sborník okresu NJ, Zpravodaj genealogů a heraldiků Ostrava a Vlastivědné listy Severomoravského kraje a drobnými zprávami do dalších časopisů, týdeníků a deníků. Spolupracoval se spisovatelem Václavem Kaplickým na knize NALEZENO PRÁVEM, čerpající historickou látku ze Spálovska.

Jeho posledním působištěm byla ZDŠ v Jistebníku, kde byl jmenován zástupcem ředitele. Zde založil pěvecký sbor a 30člennou dětskou dechovou hudbu. Z této školy odešel 1. srpna 1975 do důchodu. Přestože ukončil aktivní pedagogickou praxi, nezahálel. Podle potřeby vypomáhal na školách při zastupování učitelů, ve Spálově vedl dětskou dechovku a především se věnoval vlastivědě svého rodného kraje. Pořádal besedy, přednášky a slovem provázel poznávací zájezdy vlastivědného kroužku. Obecní zastupitelstvo ve Spálově u příležitosti osmdesátin udělilo F. Šustkovi čestné občanství obce za „celoživotní práci na úseku školství, místní kultury a vlastivědy“, které si plně zasloužil. Na Fr. Šustka nezapomněl ani Vlastivědný kroužek. V roce 2005, při oslavách 60. výročí založení školy mu jeho spolupracovníci odhalili na budově školy pamětní desku.

Životní příběh Fr. Šustka se uzavřel v pondělí 12. července 1999, kdy umírá ve věku nedožitých 85 let.

Co říci závěrem? Raději vám přečtu několik vět, kterými vzpomíná na svého učitele žák Martin: „Když jsem se 16. července roku 1999 vracel z autostopařské cesty na Bajkal, dozvěděl jsem se o úmrtí pana Šustka. V širokém okolí ho znali spíše pod přezdívkou „Fráňa“, odvozenou od jeho jména František, jelikož jak dobře známo, ŠUSTKŮ je ve Spálově nejvíce na světě. Znal jsem Fráňu dobře z dětství, z naší pionýrské dechovky, když jako kapelník učil hrát děti, dokonce i takové výlupky, nad kterými jiní pedagogové už dávno zlámali hůl. Do jeho orchestru jsem se přihlásil sám v devíti letech, chtěl jsem hrát na trumpetu. Zdůrazňoval mi, jak na nástroj hrát. Nejprve jen s nátrubkem, plivat do něj, přesně tak, jako když pliveš mák. Doma jsem vzal nátrubek, ale žádný tón jsem z něj nedostal, a tak jsem si do pusy nasypal trochu máku a plival jsem ho do dřezu. Dřez jsem za chvíli zaneřádil, ale další den jsem už hrál před panem učitelem na nátrubek. Moc rád vzpomínám na doby v dechovce, muselo to být veliké umění a odvaha, naučit děti hrát na nástroje a ještě s nimi veřejně a úspěšně vystupovat. I přes svůj vysoký věk a problémy se sluchem, dokázal naladit orchestr a pedagogicky působit na žáky, kteří kolikrát ve škole sotva prospívali. Kdo chtěl, z toho udělal muzikanta. I já vděčím osudu za to, že jsem měl tu možnost si s panem učitelem zahrát a hodně se od něj naučit.“

Úplně na závěr, bych Vás chtěla požádat o Vaši vzpomínku na tohoto výjimečného učitele, abych ji mohla zveřejnit v příštím čísle Ov a zašlete ji prosím na naši emailovou adresu: oderskevrchy@email.cz, můžete příspěvek přinést také do archivu. Děkuji za pozornost.

Ve Spálově 21. června 2014

Mgr. Jaroslava Šustková

Projev o životě a díle pana Františka Šustka byl také přednesen na oslavách „620 let obce a městyse Spálova“, které proběhly ve dnech 25. až 27. července. O měsíc dříve, 21. června 2014, se na počest slavného rodáka uskutečnil vzpomínkový večer a koncert v místní sokolovně, na kterém úspěšně vystoupily dva spálovské hudební soubory: Dixieland, pod vedením dcery Fr. Šustka, Evy Sommerové a dechovka Spálovanka, kterou řídí Alois Kubica. Se vzpomínkou na jubilanta na koncertu také vystoupil pan **Květoslav Wiltšch z Oder**, a protože mě jeho příspěvek zaujal, tak Vám jej, milí čtenáři, také ocituji:

„Vážené dámy a pánové, drazí Spálováci.

Dnes jsme se tu sešli, abychom společně uctili památku pana Františka Šustka. Když jsem se s ním poprvé setkal, jako malý chlapec, byl to pro mne učitel s přísným výrazem a spíš bych řekl, že jsem se ho bál. Pak jsem jej vídal pouze při prvomájových oslavách, jak řídil dětskou kapelu u nás v Odrách. Přišel ale čas mé dospělosti a já se stal zakládajícím členem ZO ČSOP v Odrách. Velmi často jsme chodili mapovat přírodu našeho okolí a naše kroky samozřejmě mířily i do Spálova. Tam jsme se setkávali s panem Fr. Šustkem hlavně na vlastivědných setkáních, které pořádal Vlastivědný kroužek pro občany Spálova a okolí. V neděli dopoledne po ranní mši začala v restauraci U Stromu odborná přednáška na téma příroda Spálovska, pak následovala témata z regionální historie a zajímavosti z vlastivědné práce. Vzájemná spolupráce pokračovala pořádáním společných vlastivědných zájezdů, zejména po Nízkém Jeseníku. Tyto akce byly tak populární, že se někdy musely i opakovat. František Šustek si doslova získal členy ochránářské základny a díky jemu jsme založili Historicko – vlastivědný spolek v Odrách a Fráňa byl naším rádcem a učitelem. Vštěpoval nám důslednost ve vlastivědné práci a měl upřímnou radost z našich výsledků. Jeho přičiněním vznikly i Vlastivědné listy, které jsou pravidelnou přílohou Oderského zpravodaje. Na jeho popud se amatérsky zabýváme i archeologií. Kdyby žil, určitě by o výsledcích našeho bádání napsal nějaký odborný článek do významných časopisů tak, jak to dovedl jenom on. Bohužel, náš učitel vlastivědy už není mezi námi a asi nikdo z nás by se mu nevyrovnal. Proto dnes k jeho stoletému výročí posíláme tam nahoru, odkud nás určitě bedlivě sleduje, pozdrav a vděčnou vzpomínku.“

Na koncertu 21. června 2014 vystoupil se svými vzpomínkami na oslavence také varhaník a dirigent dechovky Spálovanky pan **Alois Kubica**.

„František Šustek žil na svém rodném gruntě č.p. 21 téměř celý život, a to víte, na statku je pořád práce dost. Okolo domu měl velkou zahradu a každoročně ji několikrát kosil. Ne sekačkou, jako dnes, ale kosou. Byl to sedlák a dobrý sekáč do pozdního věku. Kosu si také sám dokázal nakout a nabrousit.“

„Byl to učitel každým coulem, dokázal naučit hrát na trumpetu i ty nejméně nadané žáky. V jeho žakovském orchestru hráli i takoví, kteří ovládali jen dva základní tóny F a C, a přesto hráli a dalo se to poslouchat. Při výuce používal často mnemotechnické pomůcky, které usnadňují zapamatování si učiva. Například na výuku notové osnovy, která má 5 linek (E,G,H,D,F) a 4 mezery (F,A,C,E), na každé lince a v každé mezeře leží jiná nota, měl tuto větu: Eva Gumu Hodila Do Fary. Za to dostala pár FACE(K). Písmenko K se mu tam nehodilo, tak ho dal do závorky.“

„Na škole v zámku byl po válce otevřen tzv. JUK (jednoroční učební kurz), kde si žáci, kteří nesplňovali povinnou osmiletou docházku, mohli měšťanku dodělat. Takže mezi žáky šestnáctiletými byli žáci dvacetiletí i starší. Někteří z žáků hrávali se svým učitelem Františkem Šustkem na muzikách, někdy i do časných ranních hodin. Když druhý den vyspávali a nepřišli do školy, tak pro ně přísný učitel poslal tzv. dráby, spolužáky, kteří je měli za každou cenu přivést do výuky. Nepardonoval jim žádné úlevy.“

Svému příteli, Aloisi Kubicovi, důvěrně říkával: „Alois, zanechej muziky, stejně se nikomu nezavděčíš, dej se raději na historii, s tou si prodloužíš život.“ Naštěstí si p. Alois Kubica tuto upřímnou radu nevzal k srdci a doufáme, že ještě mnoho let úspěšně, jako dosud, povede Spálovanku a v kostele s chutí usedne za varhany. (Z vyprávění zapsala J. Šustková)

Svou vlastní vzpomínku nám do redakce nikdo neposlal, tak jsem se obrátila na vnučku Fr. Šustka, Ing. Kamilu Ambrožovou, a ta se svou maminkou Evou sepsala příběh o rodičích Fráni a méně známé sestře Františce, také o rodinné kapele, ve které hráli všichni členové rodiny a vystupovali i na veřejnosti. Tímto jim děkuji za zdařilý a méně známý literární příspěvek, také za rodinné fotografie, které zveřejňujeme.

Vzpomínky na otce a dědu Františka Šustka

Eva Sommerová, dcera a Ing. Kamila Ambrožová, vnučka

Hudební začátky dcer Františka Šustka

V době, kdy jsme již bydleli ve Spálově na gruntě (č.p. 21), mělo vyučování nás, dcer na hudební nástroje pevný řád.

Každou neděli dopoledne začala výuka na klavír, housle a harmoniku. Tatínek, jako správný pedagog, individuálně udílel lekce každé dceři zvlášť na všechny tři hudební nástroje postupně. Bylo samozřejmostí, že jsme musely být řádně připraveny. Příprava, tj. cvičení na všechny povinné nástroje, probíhala přes týden za dozoru maminky. Je třeba zdůraznit, že v době, kdy se rodiče vzali, neuměla maminka hrát na žádný hudební nástroj, což tatínka velice mrzelo. Ale to by nebyl

pedagog, aby si s tím nevěděl rady. Je pravda, že to byl vynikající pedagogický výkon, ale také je pravda, že mamka byla velmi pilnou a poslušnou žačkou. Takže se postupně naučila hrát na klavír, klarinet, saxofon a později také heligon.

Není divu, že celá rodina byla zapojena do různých orchestrů a kapel ve Spálově a okolí, ve kterých tatínek hrál, nebo je vedl. Pamatuji si, že jsme také hrávali v sestavě, kdy všechny tři saxofony hrály holky – Eva, Helena a mamka. Již v mládí jsme hrávaly na zábavách, či plesech, ale byly jsme také stále pod dohledem rodičů.

Cestovní zážitky rodičů F. Šustka

Rodiče tatínka František a Marie měli svatbu v roce 1900. Stařenka Marie Klevarová byla z chalupy č. 11 a původně se se staříkem měli na tuto chalupu nastěhovat. Stařík ale chtěl zůstat na rodném gruntě

č. 21. Jeho otec (také František Šustek) však stále na gruntu hospodařil a nechtěl předat hospodářství staříkovi, jako nejstaršímu synovi. Tak se stalo, že každý bydlel vlastně zvlášť. V roce 1901 se jim narodila dcera Františka, které se říkalo Fanda. Stále nebydleli spolu, a tak stařenka využila nabídku odjet do Ameriky. Odjela se svým otcem a svou dcerou v roce 1903 za svými

příbuznými do Texasu. Cesta ze Spálova až na farmu rodiny Berálkových v Texasu jim trvala celý měsíc. Dle vzpomínek stařenky přijížděli zdaleka k farmě Berálkových a ten jim ukazoval skupinu budov asi jako Heltínov a pravil: „Tam je moje farma“. Stařenka se ptala: „A která je to chalupa?“ - „Všechny,“ odpověděl Berálek. V Americe se stařence líbilo, pomáhala na farmě česat bavlnu, ale převážně na farmě šila a vařila. Když v roce 1905 onemocněla, byla ošetřována v nemocnici. Když se uzdravila, zůstala v nemocnici dále a šila pro ženy úředníků i pro ústav. Stesk po domově ji však táhl zpět a tak se v půli června 1906 vrátila do Spálova. Protože grunt č. 21 stále nebyl přepsán

na staříka a stařenku, vrátila se stařenka na chalupu č. 11. Stařík ještě téhož roku na podzim odešel na doporučení příbuzného do Feldkirchu ve Voralberku v Rakousku. Tam zprvu pracoval u dráhy, ale na doporučení známých se dostal do kláštera a gymnasia Stella Matutina ve Feldkirchu. Tam se měl velmi dobře a zůstal tam 5 let. Dle vyprávění se tam staral o šlechtické synky (Schwarzenberky), což znamenalo, že nad nimi měl dohled a staral se jim o obuv a šatstvo. Odtud také pochází jeho spálovská přezdívka – kvardián. Domů se vrátil v roce 1911 a konečně začali se svou ženou hospodařit na gruntě.

Když se jim 26. 7. 1914 narodil syn František, byla právě v těchto dnech vyhlášena mobilizace a stařík musel narukovat do rakousko – uherské armády. Peripetie rodičů mého tatínka tedy byly více než dobrodružné.

Zajímavost z vojenské služby F. Šustka

Tatínek vykonával vojenskou službu od 1. 10. 1936 nejprve v Olomouci, pak v leteckém učilišti v Prostějově a nakonec u 5. leteckého pluku v Brně jako podporučík letectva. Traduje se, že mu maminka říkala: „Frantíku, lítej na té vojně nízko a pomalu, ať se Ti nic nestane.“ Z vojenské služby byl propuštěn až 15. 12. 1938 pro brannou pohotovost státu. Vzpomínal na zážitek, kdy čirou náhodou nepřišel o život při výkonu služby.

Jako člen posádky bombardéru vykonával funkci navigátora. Dne 28. 9. 1938 (na sv. Václava) probíhaly cvičné lety na polním letišti v Křižanově. Protože měl tatínek dostatek nalétaných hodin, poslal místo něj jeho velitel na cvičný let poručíka Durdíka z Olomouce, který neměl splněný potřebný počet nalétaných hodin. Letoun MB – 200 – 14 havaroval a tatínkova posádka byla těžce raněna, či mrtva. Poručík Durdík při havárii uhořel. Tehdy si říkal, že ho snad zachránil svatý Václav, jehož jméno dostal při biřmování.

Sestra Fanda – vzor F. Šustka

Velkou oporou v dětství a v mládí byla tatínkovi jeho o 13 let starší sestra Fanda. Patřila k mladým, pokrokovým lidem na vesnici v začátku 20. století a byla tak vzorem i pro ostatní děvčata ve Spálově. Byla velmi nadaná na hudbu, zpěv, divadlo a byla náruživou sokolkou. Iniciovala vlastnoruční ušití a vyšívání kyjovských krojů, které si několik děvčat ve Spálově společně pořídilo. Z dnešního pohledu je škoda, že to nebyly kroje spálovské, ale kyjovské kroje svou zdobností a také pracností výšivek je nejvíce zaujaly. Jako členka Sokola Spálov nacvičovala divadla, různé sokolské oslavy a cvičení. Zúčastnila se také několika sokolských sletů v Praze. Táta často vzpomínal, že na sbírku pro stavbu sokolovny věnovala docela velkou částku peněz (dnes již nevíme kolik,

ale to není podstatné) a za to doma od své matky dostala pořádný výprask, přestože jí bylo již víc jak 25 let. Od mládí pomáhala na gruntě a uměla všechny mužské zemědělské práce a činnosti – orat, vláčit, séct, nakut kosu apod. Byla velice pracovitá, ale také se chtěla stále vzdělávat a učit novým věcem. Začala studovat na Učitelském ústavu ve

Slezské Ostravě, obor mateřská škola, ve svých 35 letech, přičemž na mateřských školkách už působila od roku 1931. Aby si přivydělala, přijala nabídku obchodního domu Ostravice, kde seděla v kyjovském kroji ve výloze a předla na kolovratu. Dnes bychom to nazvali živou reklamou, ale lidé se v hojném počtu u výlohy zastavovali a pozorovali, jak se na kolovratu přede. Protože byla celým srdcem Spálovačka, zajímala se hodně o tradice a zvyky na Spálovsku. Začala tedy zapisovat písně, říkadla a začala také sbírat a zapisovat slova spálovského nářečí, protože si byla vědoma jeho unikátnosti. Svou charismatickou povahou dokázala strhnout i ostatní. Není tedy divu, že i tatínek na základě jejího impulsu začal studovat Učitelský ústav ve Slezské Ostravě a to zpočátku proto, aby se dostal co

nejvíce k hudbě a hudebním nástrojům. Rodiče však jeho studium nepodporovali a opět to byla Fanda, která celý první rok tatínka finančně na studiu podporovala. Vychovala doma býčka, kterého prodala, aby mohl bratr studovat. Až teprve po roce studia rodiče uznali, že je dobrý student a začali jeho studium podporovat. Bohužel Fanda zemřela příliš brzy, bylo jí čtyřicet let. Tatínek na ni vždycky vzpomínal slovy: „...to by Fanda věděla...“, „...s tím by mi Fanda pomohla...“, „...to by Fanda udělala levou rukou...“ atp. Zažehla v něm lásku a hrdost k tradicím, zvykům a nářečí Spálova. Navázal na Fandiny zápisky spálovských slovíček a pokračoval ve sběru celý život tak, aby mohl vydat slovník spálovského nářečí. Celý život se tak kromě učitelství a hudby zabýval historií, místopisem a národopisem Spálova téměř na odborné úrovni.

Spolupracovníci Františka Šustka

Miloslav Chytil

Je asi zbytečné zdůrazňovat, že hlavními spolupracovníky pana Františka Šustka byli místní členové vlastivědného kroužku a to zejména: Antonín Brňák, Rudolf Mík, Josef Šustek, Bohumil Mik... Těmto všem zasloužilým však je již věnován prostor jinde. Tento článek se chce věnovat spolupracovníkům, s nimiž si Fr. Šustek korespondoval, a kteří většinou nebyli se Spálovem nijak spojeni, a přesto tvořili pevnou síť vztahů, z nichž vychází hloubka poznání spálovské vlastivědy.

Ve spálovském archivu se nachází obrovský komplet korespondence Františka Šustka. Jedná se o polici dlouhou tři metry, na níž je chronologicky řazeno 29 širokých šanonů, které jsou většinou zcela zaplněny. Těžko se samozřejmě dají počty dopisů nějak zobecňovat, ale pro zajímavost můžeme uvést například roční soupisky, na jejichž základě žádal v oněch letech pan Šustek o proplacení poštovného od Občanské besedy, pod níž tenkrát Vlastivědný kroužek patřil: 1974-34 dopisů, 1975-43, 1976-61, 1977-44, 1978-51, 1979-68. Abychom uvedli tato holá čísla do kontextu, je třeba říci, že se jedná o roky po zákazu vydávání Oderských vrchů (vycházely 1968-1972), kdy bychom čekali spíše Šustkovo ochladnutí zájmu o vlastivědu, zvláště když stejně nebylo kde publikovat. Z toho můžeme vidět obrovskou energii, s níž se František Šustek do spálovské vlastivědy nořil. Stále objevoval nová historická, přírodovědná, národopisná či jazyková témata, která konzultoval s předními odborníky daných oborů.

Nelze samozřejmě jmenovat všechny odborníky (nebo i jen amatérské nadšence či pamětníky), se kterými si pan Šustek vyměnil dopis, ale lze vysledovat několik osobností, které byly osloveny jako konzultanti nějakého odborného problému, posléze se stali přispěvateli Oderských hor či vrchů a nakonec i osobními přáteli. Soubory dopisů s těmito několika osobnostmi pak čítají desítky kusů.

Největší přátelé-odborní či amatérští historičtí pracovníci jsou:

PhDr. **Josef Svátek** (1921-1997) historický pracovník archivu v Opavě, ředitel vlastivědného muzea v Holešově, poté v Kroměříži. Věnoval se problematice piaristického řádu (jehož významné centrum byla mimo jiné Stará Voda) a specializoval se na vědce Kasiána Halašku z Budišova n. B.

PhDr. **Adolf Turek** (1911-1988) historik, archivář, politik. Působil jako zástupce ředitele archivu v Opavě a po odchodu na penzi roku 1978 redigoval *Vlastivědný sborník okresu Nový Jičín*, kde umožnil publikování několika článků Fr. Šustka.

PhDr. **Ivan Krška** (1932-2009) historik, pracovník Okresního archivu v Přerově, nejvíce však působil na pracovištích v Lipníku a v Potštátě, kde žil a pracoval jako kronikář. Zajímal se o regionální vlastivědu nejstaršími listinami počínaje a událostmi 2. světové války konče.

PhDr. **Bohumír Indra** (1912-2003) historik, v letech 1955-1978 ředitel archivu v Opavě. Zabýval se historií Hranic, o níž publikoval několik knih. Jeho hlavním odborným zájmem byli řemeslníci a jejich cechy na severní Moravě a ve Slezsku.

Manželé **Marie a Josef Mikulíkovi** ze Stříteže n. L. - věnovali se místní vlastivědě, publikovali několik článků ve spálovských časopisech. Po roce 1989 vyšlo několik jejich publikací věnovaných historii Stříteže.

František Maršálek (1887-1958) spálovský rodák, úředník v Olomouci, celý život se věnoval spálovské vlastivědě, hlavně studiem listin v olomouckém archivu. Napsal Paměti městyse Spálova, vydané Vlastivědným kroužkem cyklostylem v počtu několika desítek kusů v roce 1966.

Dále jsou to spisovatelé a výtvarní umělci, které František Šustek inspiroval k literárním a výtvarným dílům zabývajících se Spálovskem:

Václav Kaplický (1895-1982) autor slavného Kladiiva na čarodějnice napsal také historickou povídku Nalezeno právem, pojednávající o domnělé rituální vraždě křesťanské dívky Židem v r. 1687. Přímoou inspirací byla historická fakta ze Spálovska, která našel v archivech místní vlastivědný pracovník A. Brňák.

Ing. **Miroslav Rafaj** (1934-1987) spisovatel, šéfredaktor nakladatelství Profil v Ostravě. Napsal beletristickou knihu Průzkum větrných mlýnů v Oder-ských vrších, jejíž děj je inspirován vyprávěním Františka Šustka.

Oldřich Rafaj (1934-2010) bratr Miroslava Rafaje, šéfredaktor Literárního měsíčníku, činný ve Svazu československých spisovatelů. Nedo-

Ing. **Miroslav Rafaj** (vlevo) a **František Šustek**, Spálov č. 21. (Foto: J.Šustek, duben 1981)

končil román „*Ti, co neumírají*“, pojednávající o selských bouřích na Spálovsku. Pro ilustraci vztahu pánů Rafaje a Šustka si dovoluujeme citovat báseň z dopisu O. Rafaje o Oderských vrších ze sedmdesátých let:

Verše Františku Šustkovi

VĚČNĚ

Oldřich Rafaj

*Vracím se k horám, ke stromům a řekám,
jak dlouho jsem u vás nebyl!
Hory mlčí, strom zašuměl na pozdrav a řeka se rozperlila kaskádou zpěvu.
Všiml sis, že zpívá, spěchá-li přes kameny?
Les zahřímá s každou bouří,
zatím co noc velebně mlčí pod vysokou klenbou oblohy.
Vždyť v chrámu také člověk zmlká, přijde-li k své myšlence,
se kterou se opře o vzpomínku ve chvíli výjimečné tíže.
Vracím se k rodnému obzoru, je všude kolem mne, je všude ve mně,
každé slovo ode mne žádá srozumitelné.
Já také chci, aby můj kraj byl ve mně srozumitelný.
Má pro mne svůj čas, svůj hlas, svou píseň, která se mi chvěje v hrdle,
má pro mne mé srdce, které mi tluče s rozezníváním jeho jara.
Přicházím k obzoru mého kraje, k lince mé cesty.
Jsi to ty, o kterém se mi zdává,
jsi to ty, který mne voláš,
jsi to ty, který mi pořád zníš v duši.
Ty, kterého se nevzdám,
který je můj, jehož každá větev, každý stín, každá vlnka
vyhrává na moji věrnou, ztajenou, mlčenlivou strunu.*

Emil Příkryl (1912-2001) učitel, ředitel školy, kronikář a vlastivědný pracovník v Bílovci. Též výborně kreslil a maloval. Je autorem mnoha desítek perokreseb zachycujících spálovské pamětihodnosti v historii i současnosti.

Stanislav Šindler - profesionální fotograf, vedoucí podniku Fotografia v Bílovci. Člen uměleckého sdružení Diaekran, jež mimo jiné jeden svůj pořad věnovalo písmákovi Rudolfu Mikovi. Autor mnoha snímků Spálova či jeho vlastivědy se týkajících.

Eva Václavková (1935-) akademická malířka, spálovská rodačka, autorka mnoha obrazů Spálova. S Fr. Šustkem spolupracovala mimo jiné na velkém článku věnovaném spálovským tancům.

Díky za SVOBODU

„Milá Anežko, děkujeme ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela 25. listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat,“ Václav Havel.

Tak zněl úvodní citát na plakátu několik dnů před výročím 17. listopadu 2014. Městys Spálov a římskokatolická farnost nás zvaly na poděkování za dar SVOBODY do kostela sv. Jakuba Staršího a potom na zastavení k pomníku padlých, kde stojí symbolická socha sv. Václava. Tam jsme vyslechli projev starostky městyse.

„Drazí bratři a sestry, milí přátelé. Prožíváme den, kdy si připomínáme dar svobody. Dar, který byl vykoupen utrpením bratří a sester i za cenu jejich života a také dar, který zavazuje do budoucna“, těmito slovy zahájil kázání **P. Mgr. Zdenko Vavro** a pokračoval:

„Rád bych zde, na tomto místě vzpomněl sv. papeže – Jana Pavla II. a papeže Františka, jejich myšlenky, které se bytostně dotýkají daru svobody a zároveň odpovědnosti na tuto svobodu. Dar svobody nám totiž přinesl tyto výzvy:

1. Evangelizace

Paní Marie Svatošová po dnešní bohoslužbě u sv. Voršily zmínila důležitou skutečnost – skutečnost svědectví. Řekla, že „se pořád diví, proč žije tolik křesťanů v katakombách...“ A sv. papež, Jan Pavel II. k tomu dodává: „Kristus vás potřebuje, aby osvětlil svět a ukázal mu „stezku života“ (Žl 16,11), abyste byli výzvou, která hlásá konkrétní a účinné „ano“ církve vůči životu.“

Nemějte strach zpřetrhat životní způsoby založené na pohodlí a zvyku a odpovědět na výzvu tím, že budete dávat možnost poznat Krista i v moderním velkoměstě.

2. Odpovědnost

V této chvíli se můžeme sami sebe ptát: učíme tomu, co jsme sami vyznávali a zároveň, po čem jsme toužili? – tedy žít v pravdě a lásce?

Anebo učíme slovům, ale náš život se ubírá jinudy? Jak vypadá naše neděle? Dáváme svobodu všem zaměstnancům, nebo se bezostyšně vydáváme do obchodů a uhýbáme svému svědomí slovy „vždyť se to tak dělá...?“ Kolik rodin se rozpadá a rozpadlo, právě pro nezodpovědnost nás všech – a našim konzumním až hedonistickým způsobem života! To není odpovědnost, ale sobectví. Nikdo nemůže sám vyřešit všechny problémy světa. Ale každý dobrý skutek je důležitým příspěvkem ke změnám, po kterých všichni toužíme.

Pohled na děti a mládež nás vede k odpovědnosti. Křesťan se musí ujímat péče o mládež a děti, předávat jim víru, předávat jim to, co prožívá ve svém srdci. Nemůžeme přehlížet rostlinky, jež rostou.

„Všechno závisí na správném přístupu k mládeži“, pokračoval papež. „A jaký je můj postoj? Je to postoj bratra, otce, matky, sestry, jenž umožňuje růst anebo je to postoj odstupu: oni rostou, já mám svůj postoj...?“

„My všichni máme odpovědnost dávat to nejlepší, co máme, a tím nejlepším, co máme, je víra. Předávejme ji. Předávejme ale příkladem! Slovy to nejde. Slova dnes nepomohou. V tomto vizuálním světě, kdy všichni mají mobil, nepomohou slova, nýbrž příklad, příklad...Co jim dávám já?“

3. Nekomplikovat evangelium, ale naslouchat mu...s vděčností

Slova, která pronášel Ježíš, zněla „nově“ a jako „nová“ se jevila také autorita Toho, kdo je pronášel: dotýkala se srdcí a mnozí v nich vnímali „moc spásy“, kterou zvěstovala. „Proto zástupy lidí následovaly Ježíše“, začal papež. Byli ovšem i takoví, kteří jej následovali, protože jim jeho slova „konvenovala“, tedy bez nějaké zvláštní ryzosti srdce, možná jen ve snaze „být lepší“. V průběhu dvou tisíc let se tato scéna příliš nezměnila. I dnes mnozí naslouchají Ježíšovým slovům jako oni malomocní z evangelia, kteří byli „šťastní“, že jsou uzdraveni, ale „zapomněli na Ježíše“, který jim zdraví vrátil. Jak často děkují?

Jsou dvě podmínky následování Ježíše: naslouchat Božímu Slovu a uvádět Jej v život. To je křesťanský život, nic víc. Prostý, jednoduchý. Možná jsme jej učinili trochu obtížným se spoustou vysvětlování, kterému nikdo nerozumí. I svým osobním postojem a životem... Křesťanský život však znamená: „naslouchat Božímu Slovu a praktikovat Jej.“

A ke slyšení Slova Božího, Slova Ježíšova stačí otevřít Bibli, evangelium. Tyto stránky je však zapotřebí nikoliv číst, ale naslouchat jim, a to znamená, říci si k tomu, co jsem přečetl: „Co mi to říká, co to říká mému srdci? Co mi říká Bůh tímto slovem?“ a náš život se změní.

Pokaždé, když toto učiníme, - tedy otevřeme evangelium, čteme nějakou pasáž a řekneme si: tímto ke mně mluví Bůh, říká mi něco? A když říká, tak co? Nasloucháme Božímu Slovu, nasloucháme ušima a nasloucháme srdcem, otevíráme srdce...

Drazí bratři a sestry, milý přátelé, slavíme-li poděkování za dar svobody, nesmíme zapomenout na náš život, který má být svědectvím. Pro okolní svět, pro lidi, kteří potřebují vidět Krista!

A nezapomínejme na lidi trpící. Vždyť s darem svobody je spjata i osoba sv. Anežky České, která se zajímala o lidi bez domova, trpící, lidi na okraji společnosti. Podmínkou je vidět srdcem! Přeji nám otevřené srdce a ochotu k naslouchání.

Na závěr mše svaté si farníci zazpívali píseň z nejkrásnějších Kde domov můj za hudebního doprovodu varhaníka p. Aloise Kubici.

Projev starostky městyse paní Ludmily Sucháckové

Cituji: „17. listopad 1989 byl den jako každý jiný. Děti se pod portrétem Gustáva Husáka učily v občanské nauce definice socialismu a komunismu, psaly písemky ze znalostí o VŘSR.

Jejich rodiče na pracovištích plnili a překračovali plány a snažili se o to, aby nepobouřili kádrováky. A protože to byl pátek, mizeli z práce dříve, aby v obchodech sehnali na víkend aspoň pečivo, nějaký ten salám a v lepším případě banány. Vysokoškoláci na večer naplánovali v Praze setkání na počest 50. výročí pohřbu zastřeleného studenta Jana Opletala. Byl to den jako každý jiný, jen ta noc už byla jiná...

Již 25 let si svobodně volíme cestu nejen ke vzdělání a k poznání, ale i cestu demokratického a společenského vývoje. Tato cesta k demokracii je jistě protkána sítí omylů a chyb. Patrně nejcitlivější oblastí, která v současnosti vyvolává nejvíce znepokojení, je otázka postupného posouvání mravních hodnot. Jistě je celá řada skutečností společenského a politického života, která je právě z hlediska všeobecných etických principů těžko pochopitelná.

Dnes již nemusíme stát fronty v podstatě na nic, a když tak na košík v nákupním centru. Můžeme cestovat po celém světě, ale Evropa nám diktuje, jak zahnuté banány si můžeme koupit. Mnozí z nezaměstnaných by rádi překračovali normy, jen mít kde. A mnozí z nezaměstnaných si

už zvykli pouze natahovat ruce a brát. Vysokou úroveň zdravotnictví mlží poradníky na výměnu kloubu nebo sbírky plastových víček.

V každém případě však máme svoje problémy ve svých rukou. Zejména pak pokud jde o otázky morálních či mravních principů. Ty si vytváří každá společnost sama a každý člověk může svým dílem tyto principy ovlivnit.“

Po projevu paní starostka a otec Zdenko položili kytici květů k pomníku a studentka Lucie Šustková zazpívala píseň zpěvačky Marty Kubišové „Modlitba pro Martu“. Vzpomínkové akce se zúčastnilo několik desítek občanů ze Spálova i z Luboměře.

Slavnosti obce Luboměř ve dnech 12. a 13. července 2014

Ing. Josef Vlček a Mgr. Jiří Vlček

Slavnosti konané o druhém červencovém víkendu se nesly ve znamení 620 let, jež uplynuly od první zmínky o Luboměři. Stalo se tak v roce 1394, kdy moravský markrabě Prokop udělil v listině privilegia městu Potštátu a v této souvislosti jsou zde uvedeny i názvy dalších obcí, které tvořily součást tehdejšího panství. Již dopoledne (sobota 12. 7.) bylo podle dávného zvyku veřejnosti oznámeno vyhubnováním po celé vesnici, jak budou oslavy obce probíhat. Současně byla v prostorách Obecního úřadu v Luboměři otevřena zajímavá výstava s názvem „Luboměř současná a minulá“, kde mohli návštěvníci zhlédnout různé zajímavé předměty a písemnosti spojené s historií obce. Kromě obecních a školních kronik zapůjčených ze Státního okresního archivu v Novém Jičíně zde byly vystaveny také předměty spojené s životem venkovského lidu, například máselnice, formy na bábovky a různé řemeslné prostředky (verpánek, šicí stroj) a mnoho dalšího. Vše bylo tematicky uspořádáno a doprovázeno též dobovými fotografiemi ať už jednotlivců či různých místních spolků. Dlužno podotknout, že na obsahu celé výstavy se největší měrou podíleli zdejší občané, kteří ochotně zapůjčili jedno-tlivé exponáty. Organizátorkou výstavy a průvodkyní byla paní Zuzana Šimíčková, účetní obecního úřadu.

Od 14 hodin následovala hlavní část programu, kterou zahájil příjezd kočáru taženého dvěma krásně postrojenými koňmi s kočím (pan

Tomáš Ambrož).

V kočáru přijeli oděni v dobových kostýmech – místostarosta obce provázený dvěma sličnými dívkami (slečnou Lenkou Šustkovou a Bohuslavou Podešvovou), které se pak ujaly mode-

rování kulturního programu. Po příjezdu byli přivítáni starostou místního sboru dobrovolných hasičů, panem Radomírem Ambrožem.

Zahájení oficiální části programu uvedla státní hymna, při jejích velebných tónech stou-paly na stožárech dvě vlajky, jednak státní vlajka ČR a jednak obecní prapor. Malá odbočka – obecní prapor byl vytvořen podle návrhu nedávno zesnulého Ing. Antonína Ondřeje v roce 1994 u příležitosti 600 let vzniku Lubo-měře. Pořad dále následoval proslovem místostarosty, ve kterém všem přítomným připomněl stručnou historii obce a uplynulých 620 let. Každý z místních spolků se poté představil i krátkým proslovem či programem.

Např. děti z „Klubu Pátek“ měly připraveno krásné taneční vystoupení, místní hasiči ve stylových stejnokrojích předvedli zase požární zásah za pomoci jejich dobové hasičské stříkačky.

Komorní soubor „Senza voči“ složený ze čtyř houslistek a jedné hráčky na violoncello doprovodil známými melodiemi místostarostu a starostku obce při sázení pamětní lípy u vchodu do areálu. K tomu recitovaly luboměřské děti básničky. Lípa byla příznačně pojmenována – „Lubomír“.

Tím skončila oficiální část programu a milovníkům dechové hudby se představila „Moravská veselka“ ze Sušic u Přerova s dvouhodinovým hudebním programem. Souběžně na jiném místě areálu „Na Drahách“ bylo možné sledovat historickou zábavnou hru s názvem „Dívčí válka“ v podání divadelní a šermířské společnosti Arcus Vítkov.

Čas neúprosně běžel dále. Před podvečerním vystoupením hudební skupiny ABBA revival, které u starších návštěvníků určitě vyvolalo vzpomínky na slavnou švédskou partu, pobavili všechny přítomné krátkým pásmem pan Miloslav Chytil a Alois Mik ze Spálova. Využili přitom zápisky kronikáře Rudolfa Míka k roku 1914 a následně i 1944. Členové skupiny ABBA revival se představili ve stylovém oblečení a svými hity Mamma Mia, Waterloo, Honey, Honey a dalšími songy dokázali roztančit a roztleskat přítomné návštěvníky i hosty.

Krátkým programem zaujali diváky velké i malé sokolníci z Nového Bohumína, kteří předvedli několik dobře nacvičených vystoupení s dravými ptáky (sova, výr, puštík,...).

Samotný večerní program zahájila kapela „Pohoda“, která pak hrála k poslechu i tanci návštěvníkům až do brzkých ranních hodin. Ještě v průběhu večera upoutala diváky ohňová show v podání Kateřiny Šimíčkové a následně slavnostní ohňostroj.

Nutno dodat, že v průběhu slavnostního odpoledne měli možnost všichni přítomní absolvovat i jiné atrakce. Místní chovatelé koní nabízeli případným zájemcům okružní jízdu v kočárech po obci a blízkém okolí, zdejší včelaři se prezentovali výrobky a včelařskými předměty ve svém stánku. Určitě zaujala i bohatá nabídka s občerstvením (např. zelňačka, řízky, uzené maso, klobásy, hranolky, párek v rohlíku,...). „Luboměřské ženy“ měly zase ve svém stánku např. koláče, kávu, čaj aj. Návštěvníci si mohli také prověřit své znalosti o obci v připraveném kvízu.

Poněvadž do naší obce zavítali i pouťovní světoběžníci s kolotoči a houpačkami, byla zde možnost využít jejich atrakcí. Členové „Mysliveckého sdružení Královec“ zajišťovali zase pro děti střelbu ze vzduchovek na terče.

Správce římskokatolické farnosti ve Spálově, místní farníci a členové Sboru dobrovolných hasičů v Heltínově připravili zájemcům, kteří se chtěli na chvíli ztišit a odpočinout si od radovánek, návštěvu a prohlídku místního kostela sv. Vavřince. Těm odvážnějším se naskytla i možnost vystoupat po schodech do chrámové věže a prohlédnout si blízké okolí z ptáčí perspektivy.

Slavnosti obce probíhaly i následující den, 13. července, tj. v neděli dopoledne. Program byl zahájen ve zdejším krásně vyzdobeném kostele (do žlutomodra – obecní barvy) sv. Vavřince. Mše byla sloužena jako poděkování obyvatel obce za její minulost, přítomnost a s prosbou za její budoucnost. Po skončení mše se vydal průvod farníků a občanů za doprovodu dechové hudby „Spálovanka“ z kostela k místnímu pomníku v parku u obecního úřadu. Zde proběhla krátká pietní vzpomínka na padlé (letos si totiž připomínáme 100. výročí od první světové války). Obřad pokračoval proslovem kněze a byl zakončen hymnou a položením věnce.

Je třeba podtrhnout skutečnost, že v průběhu obou dnů přálo pořadatelům počasí, a proto se slavnosti obce zúčastnil velký počet návštěvníků. Mimo jiné proběhla také předem na sociální síti Facebook zajímavá soutěž o volné vstupenky na akci. Úkolem soutěžících bylo uhádnout význam jednotlivých symbolů ukrytých na plakátech slavnosti. Dodejme ještě, že organizátoři slavnosti připravovali celou akci déle než půl roku před její realizací. Nezbyvá než poděkovat všem spolkům i jednotlivcům, kteří se na přípravách a zdárném průběhu programu během obou dnů podíleli.

Výstava „Luboměř současná a minulá“ k 620. výročí první zmínky o obci Luboměř

Šimíčková Zuzana, organizátorka výstavy

Výstava byla nainstalována v zasedací místnosti OÚ Luboměř, dne 12. 7. 2014 v 10 hodin byla slavnostně přestřižena stužka a výstava byla zahájena.

Slavnostního otevření se zúčastnili p. starosta Mgr. Vlček Jiří, organizátorka výstavy p. Šimíčková Zuzana a její dcera Kateřina, která pomáhala s instalací výstavy. Dále bylo přítomno několik občanů. Na úspěch výstavy jsme si připili vínem, k občerstvení byly upečené koláčky s tvarohovou náplní a škvarkové pagáčky.

Tematické zaměření výstavy – zemědělství, kuchyň, práce v lese, ševcovská práce, truhlářská práce, hasičská oblast, dílo kronikáře a písmáka Rudolfa Mika, život a dílo učitele Vilibalda Ševčíka, stará dobová literatura, staré kalendáře, dobové fotografie a současné dění.

U vstupních dveří stály dva krásné dobové dětské kočáry pro miminka...

Při vstupu do místnosti uvítala přítomné příjemná vůně koření a čerstvé levandule.

V oddělení zemědělství bylo naaranžováno zemědělské nářadí, obilí, seno s květy kopretin, vidle na seno, máselnice, stůlek s kuchyňským nářadím – sušák na ovoce, porcelánová nádoba na stolní ocet, mísy na zadělávání, pečící formy, staré žehličky, na vedlejších stolech – kameninové hrnce, ošatky i s chlebem, formy na máslo, lžíce, kvedláky, mlýnky na kávu, sklenice. Pod stoly na kupkách sena byly umístěny kameny s nápisy od písmáka Rudolfa Mika. Vedle stolu se nacházel

koutek lesa – na pilinách ležela kláda s měrkou klád, oblouková míra a skládací sedátko do lesa.

V ševcovském koutku byl k vidění starý ševcovský stroj na šití bot i s kusem staré kůže, ze které se boty vyráběly, dámské botky, verpánek se ševcovskou zástěrou a nářadím... Na okenním parapetu si návštěvníci mohli prohlédnout formy na výrobu bot, napínáky a další drobnosti, které ševci používali.

Na výstavě byly nainstalovány tři velké panely. Na 1. panelu z první strany – jsme umístili fotografie zachycující výstavbu v obci, na druhé straně byly záležitosti církevní a další foto z výstavby v obci.

Na 2. panelu – informace o luboměřském mlýnu, foto ze slavnostního otevření místního pohostinství, Lidového domu, na druhé straně 2. panelu – dobové fotografie zachycující práci na polích, v lesích a lukách.

Na 3. panelu byla k vidění foto odvedenců, vynášení smrtek, ochotnické divadlo, domácí zabijačky. V rohu místnosti byl umístěn koš se senem a v něm MORENY.

Na parapetech návštěvníci viděli valchy na praní, starý rukávník a okravčáky, tj. druh obuvi. Dále zde bylo truhlářské nářadí, dobové sklenice, misky, hrníčky, kulmy a žehličky na vlasy.

Na stolech mezi panely byla foto z oslav 600. výročí obce, dožínky v obci, na dalším stole se nacházelo foto z udělení praporu obce a další.

Na stolech směrem k východu byly k vidění i staré obecní kroniky, které zapůjčil Okresní archiv v Novém Jičíně. Ty byly však zapůjčeny jen na krátkou dobu.

Dobrovolné hasiče v Luboměři připomínaly jak staré dobové fotografie, tak i fotografie současné, dobové hasičské obleky, staré helmy, sekýrka a trubka.

Uprostřed místnosti stály stoly, které návštěvníky zajímaly asi nejvíce. Byly zde knihy a kroniky písmáka Rudolfa Míka, fotografie z jeho dětství. Vedle leželo dílo učitele Vilibalda Ševčíka, dále na stolech si mohli návštěvníci prohlédnout staré dobové kalendáře, knihy o zemědělství, učebnice, fotoalba starých fotografií až po dnešní věk.

Na panelu u vchodu se nacházely krásné šátky – tzv. plachátky a dobový ženský kroj, který ochotně zapůjčila paní Tillová ze Spálova.

Největší zájem u návštěvníků vzbudilo dílo pana R. Míka. Někteří návštěvníci se dostavili na výstavku několikrát, protože jak říkali, je tady toho hodně zajímavého a najednou se to nedá prostě zhlédnout.

Pro velký zájem byla výstavka prodloužena až do 12. 8. 2014.

Spokojenost a nadšení z výstavy návštěvníci stvrdili svými komentáři v návštěvní knize. Ze záznamů vyplývá, že všichni byli s výstavkou spokojeni, nadšeni a potěšeni, což je organizátorům velkou odměnou.

Poděkování patří hlavně spoluobčanům z Luboměře, kteří byli ochotni zapůjčit materiál na výstavku, a tak mohla být díky JIM uspořádána.

Slavnosti 620 let Spálova ve dnech 25. až 27. července 2014

Mgr. Jaroslava Šustková, Spálov

V pondělí 30. listopadu l.p. 1394 v den a svátek svatého apoštola Ondřeje schválil a potvrdil svou pečeti markrabě Prokop privilegia městu Potštátu a v této souvislosti i Spálovu a několika okolním obcím, které patřily k potštátskému panství. To bylo hlavním důvodem slavností, které se letos uskutečnily v termínu spálovských hodů, slavíme je okolo svátku sv. Jakuba Staršího, patrona kostela.

V pátek 25. 7. odpoledne začala oslava v sokolovně vernisáží výstavy „Náš Spálov“. Všechny přítomné přivítala starostka městyse paní Marie Flodrová.

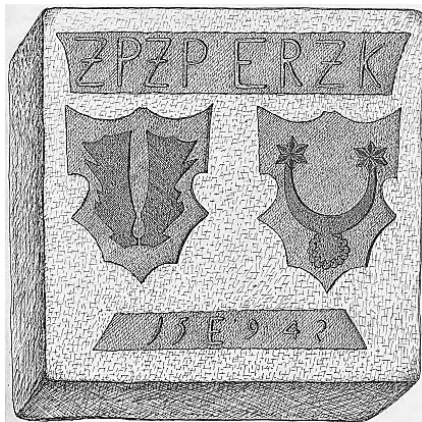
Po hudebním vystoupení skupiny Kokeš se slova ujala Mgr. Jaroslava Šustková a seznámila hosty s výstavou. Oficiální část zakončil slavnostní přípitek a připravené pohoštění. Výstavu tvořily tři části.

První část byla věnována panu Františku Šustkovi, od jehož narození uplynulo právě sto let. Na přípravě výstavy FRANTIŠEK ŠUSTEK – významný vlastivědný pracovník ze Spálova se podílel především Historicko – vlastivědný spolek Odry a město Odry ve spolupráci s rodinou F. Šustka, Vlastivědným kroužkem Oderské vrchy ze Spálova, městysem Spálov, Společnost přátel Poodří a přátelé a spolupracovníci ze Spálova. Od 17. června do 2. července byla výstava instalována v Městské galerii v Odrách, potom se přesunula do sokolovny ve Spálově.

Druhá část výstavy zachytila historii obce a městyse Spálova od písemně doloženého roku 1394 až do dnešních dnů. Snažili jsme se zachytit důležité historické přeměny a zlomy po sta-letích tak, jak poznamenaly vývoj v naší obci. Několik panelů jsme věnovali místním spolkům a organizacím, také poutnímu místu Panna Maria ve Skále, vzpomněli jsme výročí dalšího vlastivědného badatele pana Antonína Brňáka.

V třetí části se návštěvníci seznámili s perokresbami, které zobrazovaly obec Spálov v různých časových obdobích. Autorem největšího počtu perokreseb byl učitel a ředitel školy v Bílovci pan Emil Příkryl. Zachytil rodinné domy, obecní budovy, sakrální památky a různá zákoutí tak, jak vypadaly v letech 1978 - 1979. Spálovský rodák pan Miroslav Šustek kreslil raději portréty a typické postavičky, jak je poznal na náhodných setkáních. Ing. Martin Kantor je autorem perokreseb od roku 1999 a jeho práce zdobí obálky téměř všech časopisů Oderské vrchy, některé perokresby týkající se Spálova byly také součástí výstavy. Zajímavá byla i výstavka obrazů, které zapůjčili obyvatelé Spálova, většinou od autorů Miroslava Šustka a akademické malířky Evy Václavkové.

Nejstarším exponátem výstavy byla dlaždice z pálené hlíny, na jejímž rubu jsou vytlačeny dva šlechtické erby, nad nimi písmena ZPZP ERZK a dole letopočet 1594 rozdělený písmenem E (viz kresba kronikáře). Kronikář Antonín Brňák zjistil, že erbovní znaky náleží majiteli spálovského panství Žibřidu Potštatskému z Prusinovic a jeho manželce Elšce Rejzvicové z Kadeřína, což také písmena nahoře ve zkratce říkají. Tato kulturní památka k dějinám obce byla nalezena v domě č.p. 128 u Klementa Poslušného, domek byl až do roku 1777 užíván jako vrchnostenské panské bělidlo (podrobnější vysvětlení v článku A. Brňáka „Vlastivědné besedy o Spálovsku“, Oderské vrchy, roč. IX/1994, číslo 1 – 2).

K nejkrásnějším exponátům patřila secesní zámecká pohovka s křesly a stolečkem a železná dvoudveřová vrata, zdobená plastickou rokají, akantem a mřížkou. Jedná se o velmi hodnotnou kovářskou práci vídeňského původu s letopočtem 1762. Oba exponáty pocházely ze spálovského zámku.

Výstavu, podle počtu podpisů v kronice, navštívilo téměř 200 účastníků a byla přístupná do 3. srpna 2014. Děkujeme za laskavá slova, za pochvalu a uznání, za to, že vás tak zaujala, že jste ji navštívili vícekrát. Jen pro zajímavost uvádím, že výstavu navštívili také členové Vernerovy a Hankeovy rodiny, rodáci ze Spálova z č.p. 229, kteří žijí ve státě Washington v USA. Na náročné druhé a třetí části výstavy pracovali především členové Vlastivědného kroužku ve Spálově: B. Mik, J. Malcher, M. Richter, J. Šustková, zástupci městyse: M. Chytil, Lukáš Buček a ze školy p. vychovatelka H. Vojkůvková. Nesnadnou instalaci panelů a exponátů provedli zaměstnanci úřadu městyse pod dohledem p. starostky.

Druhý den oslav v sobotu 26. 7. proběhl ve znamení fotbalových utkání, předvedení hasičské techniky a požárního útoku, kulturního vystoupení Spálovanky a tanečního kroužku. Večer vystoupil na svém hudebním koncertu Pavel Helan a úplný závěr krásného dne patřil taneční zábavě ve sportovním areálu TJ Spálov.

Třetí den oslav 27. 7. začal ráno v 8.15 hod. položením pamětního věnce k pomníku padlým zastupitelům městyse a proslovem paní starostky M. Flodrové.

Dechová hudba Spálovanka pod vedením A. Kubici zahrála tyto skladby: hymna ČR, smuteční pochod Daleká cesta má od K. Koleta, Kto za pravdu horí od K. Kuzmányho, chorál Svatý Václave a pochod Sláva míru od Fr. Zity. Pak se průvod účastníků vydal směrem ke hřbitovu, k hrobům Antonína Brňáka a Františka Šustka. Po stručném výkladu o jejich životě a přínosu vlastivědě Spálovska ozdobili jejich hroby květinami a Spálovanka zahrála Vzpomínku na otce v úpravě Fr. Juráče u prvního hrobu a dvě skladby u hrobu F. Šustka: Mír tobě (od F. Šustka) a Ach synku, synku (ar. F. Juráč).

Po slavnostní mši v kostele sv. Jakuba Staršího se pozvaní hosté ze spolků a organizací Spálova setkali na slavnostním obědě v sokolovně. Podávala se nudlová polévka s játrovými knedlíčky a svíčková omáčka s knedlíkem a plátky divočáka. Odpolední posezení s kávou a koláčem doplnilo kulturní vystoupení školních dětí, které připravila p. Emílie Šuštková.

Nejslavnějším okamžikem nedělního odpoledne bylo předání pamětních plakét oceněným osobnostem Spálovska. Cenu městyse u příležitosti 620 let Spálova obdrželi tito občané:

1. Alois Klezla (1934 – 1999) – za obětavou práci v TJ Spálov in memoriam
2. Vojtěch Šustek (1946) – za téměř každodenní obětavou práci v TJ Spálov

3. Antonín Král (1930) – za obětavou a poctivou práci v mysliveckém sdružení
4. Karel Krečmer (1946) – za obětavou a zodpovědnou práci v oblasti myslivosti
5. Jaroslav Šustek (1943) – za obětavou a příkladnou práci v SDH
6. František Šustek (1932) – za obětavou a příkladnou práci v SDH
7. Bohumil Mik (1927 – 2014) – za dlouholetou vlastivědnou činnost a práci v archivu
8. Ing. Antonín Ondřej (1931 – 2014) – za vlastivědnou a publikační činnost na Spálovsku
9. Mgr. Jiljí Šimíček (1939) – za celoživotní práci v oblasti školství
10. Mgr. Miroslav Richter (1948) – za celoživotní práci v oblasti školství a vlastivědnou činnost
11. Ludmila Navrátilová (1922) – za obětavou činnost v TJ Sokol Spálov a za přínos v oblasti kultury
12. Eva Sommerová (1942) – učitelka hudby, za celoživotní práci v oblasti hudební a výchovné
13. Jan Klevar (1941) – za dlouholetou práci v oblasti řízení obce

Skutečné zdůvodnění oceněných osobností je na sedmi stranách textu, omlouvám se za zkrácený přehled. Slunečné nedělní odpoledne zakončil koncert Dechového orchestru mladých Jistebník. Padesát muzikantů přijelo zahrát na počest učitele a dirigenta p. Františka Šustka, který v Jistebníku (1969) založil pěvecký sbor a dětskou dechovku. Hudební vystoupení zpestřily mažoretky a naposled jsme si připomněli výročí obou spálovských rodáků a osobností Františka Šustka a Antonína Brňáka.

V průběhu třídních oslav byla otevřena základní a mateřská škola, spálovský archiv, kostel a Ballerův mlýn. Bylo zajištěno občerstvení – nápoje, grilované klobásy a myslivecké speciality. Pro děti hry a soutěže na panské zahradě, jízda na koni, střelba ze vzduchovky a pouťové atrakce. Počasí bylo krásné, letní a slunečné, opravdu slavnostní. Na závěr nezbyvá než poděkovat organizacím, spolkům a jednotlivcům, kteří se podíleli na přípravě a zdařilém průběhu oslav.

Na tý louce zelený

Zuzana Trnečková

Premiéra veselé operety Na tý louce zelený v nastudování divadelního souboru Dolňáci se konala ve spálovské sokolovně 5. dubna 2014. Málokdo si nechal ujít příležitost zhlédnout novinku pod taktovkou režiséra Aloise Mika, a tak byla sokolovna zaplněna do posledního místečka. Vždyť už jen vyvěšené plakáty napovídaly, že to bude divadelní kus zase

o jeden umělecký krok výše. Děj hry diváky zavedl na jihočeské panství, které právě do svého vlastnictví přebírá mladá a ambiciózní dědička Alena. Ta si na pomoc pro radikální přestavbu hospodářství přizvala věhlasného odborníka profesora Bulfínka. A s jejich příchodem a střety s místními už není nouze o romantická jiskření, vtipné zápletky a dramatická rozuzlení. Celý děj je protkán známými melodiemi a tanečními kreacemi baletního souboru Dolňáček. Spojení činohry, hudby, zpěvu a tance byl úkol věru nelehký, ale ochotníci se jej zhostili s optimismem sobě vlastním a výsledek jsme mohli posoudit sami. Pokud se občas nějaká chybička vloudila, divák ji určitě shovívavě přešel a užil si představení od prvních do závěrečných tónů doprovázejících oponu na jevišti. Nutno vyzdvihnout, že všichni členové ochotnického divadla obětovali mnoho času z osobního, ale i rodinného a možná i profesního života, aby dali dohromady tak pěkné představení, které obohatilo kulturní život nejen ve Spálově, ale i v okolních obcích, kam celý ansábl zavítal.

Hudba:	Jára Beneš
Libreto:	Tobis, Špilar, Mírovský, Rohan
Režie:	Alois Mik
Choreografie:	Zuzana Trnečková
Náповěda:	Jiřina Peprná
Kulisy:	staré spálovské a luboměřské, Magdaléna Miková (provdaná Flodrová) a David Váša
Kostýmy:	Emílie Uřínovská a Svatava Hrubá

Osoby a obsazení

Vojtěch Skalický, velkostatkář:	David Váňa
Alena Skalická, jeho neteř:	Kristýna Šmatelková
Profesor Václav Bulfínek:	Pavel Květoň
Jiří Miláček, lesní inženýr:	Jiří Šubert
Bruno Eisenkula, nadlesní:	Vladimír Váňa
Matěj Štětivec, hajný:	Miroslav Šustek
Barbora, jeho žena:	Emílie Maršálková
Hančí, jejich dcera:	Jana Zezulková
Jelen:	Alois Mik

Kapela

Kontrabas, aranže:	Miloslav Chytil
Klavír, nácvik zpěvů:	Emílie Šustková
Housle:	David Šmatelka
Klarinet, saxofon:	Šimon Mik
Příčná flétna:	Jiří Rosenstein
Bicí:	Kamil Král

Balet

Ema Sidonová, Ludmila Sucháčková, Michaela Maršálková, Magdaléna Miková (provdaná Flodrová), Jan Šmatelka, Jakub Flodr

Budova číslo 57 ve Spálově

Mgr. Jarmila Mazáčová

V roce 1874, tj. před 140 lety byla ve Spálově zásluhou nadučitele Eduarda Scheicha zřízena nová škola, byla to právě budova č. 57. Jednalo se již o třetí školní budovu v pořadí. První zmínka o škole je z roku 1788. Školní budova byla na čísle 61, když přestala sloužit svému účelu, byla

*Budova č. 57 okolo roku 1970 s původním vchodem.
(Foto: J. Šustek)*

prodána. Majitelé tu provozovali hostinec, dnes zde stojí restaurace U Stromu. Druhá školní budova byla postavena r. 1827 na bahnitém místě „na bahně“ naproti faře, jedná se o budovu číslo 170. V této škole se učilo až do r. 1874. Dnes se zde nachází zdravotní středisko. Protože ve Spálově bylo mnoho dětí školou povinných, rozhodl C. k. okresní školní úřad o rozšíření školy ve trojtřídní národní školu. Odborná komise okresního školního úřadu zjistila, že původní místo „na bahně“ je nevhodné pro rozšířenou stavbu nové školy, proto obec koupila selský grunt č. 57 (prodáváný v exekuci) a rozhodla o tom, že se k původní budově gruntu přistaví poschodí. Se stavbou se započalo r. 1873, již v roce 1874 se ve škole vyučovalo - škola měla novou střechu, dvě třídy, byt nadučitele a také podučitele, komoru, sklep, od roku 1883 byla škola trojtřídní.

Ve školním roce 1874/75 bylo v obce 206 dětí školou povinných. Docházka do školy byla v zimě uspokojivá, v letních měsících byla přerušovaná, protože děti musely pást dobytek, tomu byl také uzpůsoben rozvrh hodin. Od října do poloviny května se vyučovalo od 8 do 11 hodin a od 13 do 15.30 a od druhé poloviny května do konce šk. roku začínalo vyučování od 9.30 do 12 hodin a od 13 do 15.30 hodin, to kvůli pasení dobytka. Školní knihovna čítala 201 svazků. Školní rok končil 31. července, ovšem 1. srpna byla povinná školní slavnost, kdy děti přednášely, zpívaly, předváděly hry a tančily. Za to byly odměněny pamlsky. Ve škole se učilo náboženství, počty, čtení, psaní. Docházka do školy byla povinná od 6 do 12 let. Rodiče dětí zameškávajících školu

byli trestáni pokutou - museli zaplatit dvojitý školní plat. Po 12. roce věku navštěvovala mládež školu v tzv. „nedělních opakovacích hodinách.“

V době působení rektora Emiliána Řezáče byla škola ve školním roce 1908/09 opět pro velký počet dětí rozšířena, a to na čtyřtřídní. V tomto školním roce školu navštěvovalo již 243 dětí. Ve školním roce 1930/31 byla z důvodu velkého počtu žáků otevřena pobočka 2. třídy. Stalo se to za působení ředitele Josefa Ličmana. Ovšem v dalším školním roce byla tato pobočka zrušena. Zřízení 5. třídy bylo uskutečněno ve školním roce 1937/38. Původně byla 5. třída zřízena jen přechodně, v průběhu následujícího školního roku se ovšem do Spálova vrátili žáci, kteří navštěvovali měšťanskou školu ve Vítkově. Ta byla okupačními úřady zavřena.

V době okupace Československa Německem přešel Spálov pod německou správu a dosavadní učitelé školy - ředitel obecné školy Josef Ličman (bývalý legionář), jeho kolega Josef Ševčík (představitel Sokola) museli obec opustit. Nově byl na obecnou školu ve šk. roce 1939/40 dosazen německý řídící Franz Lubojatzky. Okamžitě začal vyučovat děti v 1. třídě německy. Matky prvňáčků se proti této výuce postavily a přestaly své děti posílat do školy. Represe na sebe nenechaly dlouho čekat. Matky byly vyslýchány na gestapu v Novém Jičíně, některé byly potrestány jednodenním vězením. K tvrdším opatřením nedošlo a bylo dosaženo toho, že se kromě zmíněného školního roku 1939/40 vyučovalo ve všech třídách česky ve všech předmětech. Němčina se vyučovala jako povinný předmět od 2. ročníku. V roce 1943 byl správcem školy Alois Jurák. 19. 3. 1945 bylo vyučování zastaveno v důsledku bojů. V budově obecné školy bylo zřízeno obvaziště, vnitřní zařízení bylo téměř demolováno.

Po osvobození se ředitelem národní školy stal Jaroslav Dohnal. Od šk. roku 1946/47 až do šk. roku 1950/51 byla škola dvoutřídní, měla kolem sedmdesáti žáků. Ve školním roce 1948/49 vstoupil v platnost Zákon o jednotné škole, měšťanská škola byla přejmenována na střední školu a obecná škola na národní školu. V letech 1951 - 1953 byla škola trojtřídní. K 30. 12. 1953 byla v důsledku nedostatku učitelů zrušena 3. třída.

V září 1953 byla národní škola v budově č. 57 zrušena. Národní škola se připojila k měšťanské škole ve Spálově a byla vytvořena osmiletá střední škola, kterou začali od 1. 9. 1953 navštěvovat žáci 1. až 8. postupného ročníku. Tato osmiletá střední škola byla umístěna v zámecké budově. Ředitelem nově vzniklé OSŠ se stal Vladimír Horák. Od září 1953 do konce října 1956 byla v budově č. 57 umístěna obecní knihovna, která se sem přestěhovala z budovy MNV. V roce 1955 k 1. 1. byly všechny bývalé obecní budovy převedeny zpět do správy MNV (místní národní výbor). Do té doby budovy spravoval Okresní bytový kombinát se sídlem ve Fulneku.

V roce 1956 bylo rozhodnuto, že se do budovy č. 57 přestěhuje z budovy zámku mateřská škola, stalo se tak 1. 11. 1956. Budova prošla

rozsáhlou přestavbou - bylo vybouráno staré schodiště a postaveno nové, byla opravena střecha, aby do budovy nezatékalo. Ředitelkou mateřské školy v té době byla Růžena Horáková z Hranic, ta školu vedla až do roku 1963. Mateřská škola se v této budově nachází doposud a všechny její ředitelky, jakož i vedení (paní ředitelka a nyní pan ředitel) základní a mateřské školy se snažili o zvelebení jak budovy, tak vnitřních prostor a rovněž městys vynakládá nemalé částky na její renovaci a provoz tak, aby se v ní dětem líbilo.

Kronikář, genealog a vlastivědný badatel Antonín Brňák.

Mgr. Miloslav Chytil, Spálov 21

Narodil se 9.12. 1920 ve Spálově na Kocandě na č.p. 73 rodičům Františkovi a Aloisii (roz. Šimové). Byl druhým z pěti sourozenců. Tatínek mu brzy zemřel, a proto byly životní poměry skrovné. Maminka se musela sama starat o početnou rodinu. A. Brňák vychodil obecnou školu ve Spálově a měšťanku ve Vítkově. Byl výborný žák, ale hospodářské poměry v rodině neumožnily jeho další studium. Vyučil se krejčím a až do konce okupace pracoval jako krejčovský tovaryš v Novém Jičíně. V r. 1945 se vrací k matce do Spálova a stává se členem revolučního výboru MNV a kratší dobu zastává též funkci obecního tajemníka. V tomto roce také odchází celá Brňáková rodina do Klokočova, kde společně osídlili zemědělskou usedlost č.p. 45 po odsunutých německých obyvatelích. Po dvou letech se Antonín opět vrací do Spálova. Roku 1959 se žení s Boženou Královou, vdovou se dvěma dětmi z Luboměře č.p. 83. Měli další dvě děti a prožili spolu 20 let šťastného manželství.

V r. 1955 nastoupil na částečný úvazek na MNV, kde zastával po dobu 24 let funkci matrikáře a kronikáře obce. Kromě toho byl správcem muzejní sbírky a archívu Spálova, zřízeného po r. 1945. Po odvezení sbírek a archiválií do tehdejšího okresního muzea ve Vítkově pracoval na částečný úvazek i zde. Po založení JZD pracoval jako vedoucí stavební čety v Luboměři. Od r. 1967 převzal funkci účetního MNV Spálov. Zemřel po těžké nemoci 2. 11. 1979 ve věku nedožitých 59 let.

Těžištěm jeho zájmu kromě práce pro veřejnost (jako člen SPOZ, ČČK...) byla práce vlastivědná, rodopisná a badatelská. Od vzniku Vlastivědného kroužku ve Spálově v r. 1942 byl jeho čelným členem

a pomáhal při vydávání časopisu Oderské hory, Vítkovsko i Oderské vrchy. Největšího úspěchu dosáhl v rodopise, kde zpracoval všechny rody na Spálovsku od 16. do 20. století. Vytvořil mimo jiné i celorepublikově ojedinělý projekt- rejstřík všech osob, které za poslední čtyři století žily ve Spálově. Jeho nejrozsáhlejší prací je však studie „Selské bouře na Spálovsku 1680-1749“, která vyšla díky podpoře JZD Spálov až v roce 1990. Práce „Spálovsko v 17. století“ je dosud nevydaná. Pouze díky své mimořádné historické erudici se mohl A. Brňák pustit do tak náročné práce. Plynně četl archivní materiály, vyznal se v rejstřících, mapách, matrikách, právních dokumentech... V oboru spálovské vlastivědy byl (spolu s Františkem Šustkem) nenahraditelným znalcem a hybnou silou. Čestné občanství Spálova mu bylo uděleno in memoriam 10. 4. 1980.

Poslední vlastivědná vycházka s Antonínem Brňákem na prohlídku základu zaniklých stávků a gruntů ve Vesníku. Zleva: Antonín Brňák, Josef Šustek a Bohumil Mik.

Pan Zdeněk Haubelt

27. srpna 1930 – 12. listopadu 2014

František Maršálek, Partutovice

Zdeněk Haubelt – osobnost, která je neodmyslitelně spjata s Partutovicemi. Narodil se v rodině chalupníka jako starší ze dvou sourozenců. Matka pracovala doma na poli, vlastnila 2,5 ha zemědělské půdy. Otec pracoval jako tesař v kamenolomu v Olšovci.

Po absolvování základní školy ve Stříteži nad Ludinou v roce 1945 pracoval doma u rodičů na hospodářství. V letech 1947 až 1955 byl

zaměstnán ve VŽKG Ostrava a také ve Svit(u) Gottwaldov. Od roku 1956 do roku 1958 pak v Cementárně Hranice.

V roce 1958 vstupuje do JZD Partutovice a do roku 1960 vykonává funkci skupináře. Od roku 1960 do roku 1990 je předsedou družstva. Jemu vděčíme za to, že družstvo funguje do současné doby. Zasloužil se, mimo jiné, také o výstavbu vodovodu a opravu kostela.

V letech 1959 – 1961 vystudoval střední zemědělskou školu v Olomouci, obor pěstitel – chovatel. V roce 1960 se oženil s Boženou Zlámalovou. Má jednu sestru, která doposud žije.

Od roku 1970 byl po čtyři volební období poslancem Severomoravského krajského národního výboru. První dvě období jako člen finanční komise, ve třetím volebním období byl předsedou finanční komise a ve čtvrtém volebním období pak předsedou komise vodního, lesního hospodářství a zemědělství. V roce 1959 vstupuje do KSČ a od roku 1960 je členem sboru dobrovolných hasičů. V roce 1972 obdržel resortní vyznamenání Ministerstva zemědělství a výživy a v roce 1984 Státní vyznamenání „Za výstavbu“.

Hodně a rád cestoval. Navštívil SSSR, PLR, NDR, MLR, Rakousko, Kubu, Kypr, NSR, Francii, Řecko. Když byl na penzi, tak navštěvoval různá poutní místa, některá i několikrát, Međugorje, Fatimu, Lurdy... Navštívil Izrael, Palestinu, Jordánsko, Egypt.

Pan Zdeněk Haubelt byl člověk pracovitý, obětavý, štědrý a hodný. Do poslední chvíle pracoval na své zahradě. Měl hudební nadání a mnoho let hrál na varhany v místním kostele. Díky jeho snažení byl kostel vždy udržovaný, opravovaný a vyzdobený květinami.

V posledních letech se dostal do podvědomí lidí svým betlémem a nádherným vánočním stromkem, který u něj doma navštěvovaly každý rok desítky návštěvníků. Spolu s manželkou dokázali navodit tu pravou vánoční pohodu. Na pohostinnost a krásné chvíle u Haubeltů se těžko zapomíná.

Poznámka redakce: Panu Zdeňku Haubeltovi jsme dvakrát věnovali vzpomínku v našem periodiku a máme radost, že v letošním družstevním kalendáři obce Partutovice bude jeho betlém a v příštím roce vánoční stromek. Vánoční čas u Haubeltů tak zůstane navždy v našich srdcích.

Nekrolog Ing. Antonína Ondřeje z Ostravy – Zábřehu

Zdena Ondřejová, Luboměř

Pan Antonín Ondřej se narodil 1. srpna 1931 jako šestý syn Ferdinandovi a Anně Ondřejovým v Luboměři na č.p. 82. Maminka mu zemřela, když měl 2 roky. V roce 1935 se jeho tatínek oženil z Žofií, rozenou Šustkovou ze Spálova. I když měli dalších 6 dětí, všechny je paní Žofie brala za své.

Po vyučení v 17 letech nastoupil do zaměstnání v gumárně Optimist Odry, kde prošel několika pracovišti jako dělník. Při zaměstnání si udělal maturitu a poté vystudoval strojní fakultu Českého vysokého učení technického v Praze, zde promoval v roce 1958.

Po studiích pracoval v Nové huti v Ostravě jako konstruktér a samostatný vývojový pracovník. Výsledky své výzkumné činnosti publikoval v resortních periodikách a odborných časopisech. Jeho odborná publikace zahrnuje také jedenáct úředně vydaných patentních spisů na jeho vynálezy. V Nové huti pracoval až do odchodu do starobního důchodu.

I když žil v Ostravě, vždýcky se rád vracel do rodné obce, proto se rozhodl v roce 1974 koupit v Luboměři – Novém dvoře chalupu k rodinné rekreaci. Zajímal se jak o historii, tak o současnost naší obce. V letech 1983-1996 vedl kroniku Luboměře, věnoval se vlastivědné činnosti Spálovska a ta se stala jeho velkým koníčkem. Zpracoval řadu regionálních vlastivědných témat, mimo jiné Obrázky z lidových tradic v Luboměři, Vlastivědný atlas Luboměře a jeho okolí, Luboměř-současnost a minulost obce, SDH v Luboměři, Základní škola ve Spálově a SDH ve Spálově. V roce 2002 byla vydána jeho nejrozsáhlejší práce Spálov v minulosti a současnosti a v roce 2007 Nářečí Spálovska.

Mimo to publikoval a jako schopný grafik ilustroval články v regionálních vlastivědných zpravodajích. Je také autorem obecních znaků a praporů tří obcí, udělených v roce 1995 Luboměři, 1997 Spálovu a 1998 Jakubčovicím nad Odrou.

V roce 2012 vydal podrobně zpracovaný rodokmen rodu Ondřejů z Luboměře. Své poslední dílo o větrných mlýnech již bohužel nestihl dokončit.

Ze dvou manželství má tři dcery Marii, Zdenku a Lenku.

Loučím se s Vámi jménem rodiny a přátel, také jménem Obecního úřadu v Luboměři, jenž Vám děkuje za vzorně vedenou kroniku a za celou vlastivědnou práci, kterou jste pro naši obec a okolí zpracovával. K tomuto poděkování se připojuje také městys Spálov.

Poděkování patří jeho nejbližší rodině, která mu byla v době nemoci oporou.

*Smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.
Co zlého je, to umírání je,
neb ve smrti každý musí zůstat sám.*
J. Wolker

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným,
přátelům a známým, že nás dne 4. října 2014 navždy opustil
ve věku 83 let náš milovaný manžel, tatínek, bratr, švagr a strýc

pan

Ing. Antonín Ondřej

z Ostravy - Zábřehu

S naším drahým zesnulým se rozloučíme
ve čtvrtek 9. října 2014 v 15.00 hodin
v kostele svatého Vavřince v Luboměřci,
odkud jej doprovodíme na místní hřbitov.

Zarmoucená rodina

Vítězslav Demický, Pohřební ústav "Charitas", Nová Bělá, Mítovecká 339. Tel.: 596731195

Jak tiše žil,
tak tiše zemřel.
Skromný ve svém životě,
velký ve své lásce a dobrotě.

V hlubokém zármutku oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým,
že nás dne 6. 9. 2014 opustil ve věku 87 let náš drahý tatínek,
dědeček, pradědeček, švagr, tchán a strýc
pan

Bohumil MIK

bytem Spálov č. 137

S drahým zesnulým se rozloučíme v pátek dne 12. září 2014 v 15.00 hodin
v chrámu Páně a na místním hřbitově ve Spálově.

ZA ZARMOUCENOU RODINU:

syn Bohumil s rodinou
dcera Eliška s rodinou
dcera Marie s rodinou
syn Jiří s rodinou
a ostatní příbuzní

603 516 382
556 731 456

Životaběh Bohumila Mika

Mgr. M. Chytil, Spálov 21

Narodil se 20. 7. 1927 v Luboměři na č.p. 46 malorolníkovi Josefu Mikovi jako prostřední ze tří synů. Starší bratr Adolf však zemřel coby kojenec, takže vyrůstal pouze se svým o dva roky mladším bratrem Aloisem. První školní vzdělání mu začala poskytovat obecná škola v Luboměři od roku 1933. V roce 1938 začal vlakem dojíždět na českou měšťanskou školu ve Vítkově. Ta však byla po okupaci zrušena a on musel dokončit základní školní docházku v Luboměři.

Přál si vyučit se truhlářskému řemeslu, avšak pracovním úřadem v Odrách v době války mu nebylo vyhověno a musel nastoupit jako pomocný dělník a topič u parního stroje na pile L. Demla ve Spálově na Kocandě. Teprve po osvobození se mohl vyučit. Do učení ho přijal truhlářský mistr Alois Klezla ve Spálově na Kocandě. V tu dobu se také snažil doplnit si různými večerními kurzy vzdělání, o které byl za války ochuzen. Složil zkoušku ze III. třídy měšťanské školy a jednoletého kurzu.

V roce 1949 byl potřetí uznán neschopným vojenské služby ze zdravotních důvodů a rozhodl se jít na mistrovskou truhlářskou školu do Valašského Meziříčí. Tuto v roce 1951 s úspěchem absolvoval a zároveň složil mistrovské zkoušky.

Po ukončení školy nastoupil jako účetní komunálního podniku ve Spálově. V roce 1953 byl jmenován vedoucím Okresního komunálního podniku ve Vítkově. Této funkce byl však na vlastní žádost zproštěn a byl přefazěn jako vedoucí truhlářské provozovny ve Spálově na Kocandě, kde pak pracoval až do odchodu do důchodu v roce 1987. I poté sem však docházel jako brigádník vypomáhat.

Co se rodinného života týče, uvádíme jen ta nejdůležitější data. V roce 1954 se oženil s Marií Kostkovou (nar. 1931) ze Spálova z č.p. 93, kam se po svatbě odstěhoval a kde u manželčiny rodiny žili do roku 1960. V tomto roce se Mikovi přestěhovali do domku č.p. 137 ve Spálově, který předtím koupili (od Josefa Demela), opravili a kde žili celý život. V tomto období se také rodí děti manželů Mikových: Bohumil (1955), Eliška (1959), Marie (1963) a Jiří (1968).

V životě pana Bohumila Mika hrála důležitou roli velmi různorodá zájmová a obecně prospěšná činnost. Dlouhé roky byl členem rady MNV ve Spálově, 30 let byl aktivním včelařem i zahrádkářem. V dětství se naučil od dědečka hrát na housle a činným muzikantem byl až

do důchodového věku, kdy mu v roce 1988 chybějící zuby nedovolily hrát na milovaný saxofon (na ten hrával hlavně v mládí na tanečních zábavách) ani klarinet.

Od dětství měl Bohumil Mik rád historii a vlastivědu. A dá se říct, že tato záliba mu byla dána už geneticky, protože jeho strýcem byl známý luboměřský písmák Rudolf Mík, který také většinu svého rukopisného materiálu odkázal právě svému synovci. Od počátku fungování vlastivědného kroužku ve Spálově, založeného Františkem Šustkem v roce 1942, figuroval u všech akcí tímto spolkem pořádaných. Ač nebyl nikdy v první řadě, vždy byl po ruce a ochotný pomoci. Po smrti pana Šustka se stal největším odborníkem na spálovskou historii a vlastivědu. Své vědomosti s velkou ochotou předával každému, kdo o to projevil zájem. I bez něj dodnes fungují „návštěvní hodiny“ každé úterní dopoledne ve spálovském archivu, kde pan Mik s panem Josefem Malcherem tráví stovky hodin tříděním a zpracováváním vlastivědného materiálu a poskytováním informací návštěvníkům.

Pro spálovský Vlastivědný kroužek je ztráta pana Bohumila Mika nenahraditelnou. Tímto bychom mu chtěli aspoň symbolicky poděkovat za všechnu práci, kterou na tomto poli vykonal a za všechny chvíle, které jsme mohli v jeho vzácné společnosti strávit.

Z vyprávění Bohumila Mika na téma dětství

Mgr. Miloslav Chytil

(Jedná se o volný přepis audio nahrávky rozhovorů pořízených v únoru 2013 ve spálovském archivu. Snažil jsem se zachovat ráz mluvy B. Mika, a proto nechávám úmyslně hovorové i nářeční výrazy a tvary.)

Narodil jsem se jako prostřední syn. Starší bratr Adolf ale zemřel jako maličký, vůbec jsem ho neznal. Pak jsem byl já a pak bratr Alois. Bydleli jsme v Luboměřu na dolním konci na čp. 46, kde pak v dospělosti bydlel bratr. Já jsem tam bydlel do roku 1954, než jsem odešel do Spálova.

Jako děcka jsme museli hodně pomáhat. Těšili jsme se, až po prázdninách začne škola, že nebudeme muset pracovat. Ráno před školou, která byla na 8 hodin jsme museli jít pást dobytek. Měli jsme 2-3

krávy a nějaké to tele. Pásli jsme na mezích, které nám patřily. Pamatuju si, že jsme měli celkem polí, lesů i luk 7 hektarů a 1 ar. Les byl na dvou místech, pole asi na pěti a louky taky. Byl to rozkouskovaný panský díl po sedlácích, kteří se po 30leté válce museli vystěhovat. V roce 1920 to rozdělili na pásy střídavě mezi majitele: Lev, Šmatelka, Mik, pořád dokola za sebou, aby nebyly spory, že to někdo má blízko a jiný dál od dědiny. Vzpomínám si na jednu situaci: Šmatelků Vavřín pásal na jejich úmezku, já na našem, šli jsme proti sobě, každý sápal dvě krávy, aby nežraly jetelinu, ale jen trávu na mezi. Měli jsme co dělat, abychom je udrželi. Pak jsme taky chodili sčít jetelinu na futro. Závídel jsem těm, co to měli hned blízko u domu. Já jsem musel chodit dost daleko.

To bylo každý den, než se šlo do školy. Když se přišlo ze školy, tak už byl doma na stole lístek, kam se máme dostavit pracovat. Většinou to bylo někde na našem poli. Otec byl maloročník, v zimě pracoval v oderském lese, maminka byla doma. Na sedniče byl děda s babičkou a ještě teta. Takže byly dva chlěvy, dvě hnojiště, všecko zvlášť. Na jaře byla pro nás mladší taková práce, že jsem vláčil. Orat jsem nemusel, to dělal otec. Potah jsme měli kravský, koně jsme neměli, ani jsem s nimi nikdy nejezdil, ani na něm neseděl. Častá práce pro děti bylo roztloukat hroudí paličkou před setím v místech, kde byla mokřina. Nebo pak jak se zasel, tak zase sbírat kamení. Nejvíce tam, kde byla jetelina, to kvůli sečení. Potom byly sena, při těch jsme museli hodně pomáhat. Vše se dělalo ručně.

A pak nastaly žně. Obvykle se šlo hned po snídani a poklizení dobytka. Na snídani jsme mívali pravidelně bílou kávu a chleba. Někdy byla voděnka - česneková polévka. Ve žniva to bylo tak, že otec sekl, matka - někdy s tetou - odebírala a my kluci jsme dělali povřísla. Většinou se seklo do 10 -11 hodin, to už jsme měli většinou těch 11-12 panáků. Nejhorší práce, kterou jsme přitom dělali my kluci, bylo držet postavený první snop, když se o něho opíraly další, tak to klásí šlehalo do obličeje. Nakonec se nahoru dal jeden větší snop jako klobouk, ten už byl předem nachystaný. Pokud bylo obilí - hlavně pšenice - déle na slunci, tak se snop špatně vázal, nechtělo to držet, povřísló vyjíždělo nahoru. Pak se šlo domů, poklidil se dobytek, poobědvalo se a pak se šlo nanovo a nebo se dělala jinší práce.

Ze žní si pamatuju taky jednu příhodu. Sekli jsme, měli jsme to jaksi brzo hotové. Šli jsme domů přes Šmatelků díl, kde se taky pracovalo. Otec Viktor Šmatelka byl velký dřič. Byl tam s manželkou a nějakou z dcer. Viktor sekl, ženské svazovaly a pomáhaly. A můj otec říká: „Měli bychom jim taky pomoci“ a hned začal taky svazovat. Viktor se ani

neohlédl, ale zaregistroval, že je za ním víc pomocníků a hned začal dělat pokos o půl metru širší, aby všechny zaměstnal.

Napřed se sekly rži, pak ječmeně, pak pšenice a nakonec oves. Pak se to jaksi zvrhlo, že byl oves dřív. Obilí bylo všechno pro nás, nic se neprodávalo. Podřadnější obilí se nechávalo šrotovat, ostatní se mlelo. Otruby po mletí se dávaly zkrmit dobytku. Slépký nedostaly nic jiného než obilí a brambory.

Jediný výdělek celé domácnosti byl z prodeje másla, občas mléka, vajíček a ze tří prasat, která vykupoval řezník. Ostatní věci skupovali hokynáři. V Luboměři to byl Ondřej Farda a paní Jahnová. Farda si jednou za týden vybral máslo z vody, kde bylo uložené, zabalil si ho a zaplatil.

Nakupovat jsme chodili jednou za týden nebo čtrnáct dní. Většinou cukr, sůl, kávu, petrolej na svícení. Blízko nás byl sice obchod v domku, kde dnes bydlí Lysáček, měl to tam Mik, řečený Pastucha, ale bylo to bídné. Peněz neměl, tak ani zboží tam nebylo. Když někdo chtěl něco, co neměli, řekli zákazníkovi, ať počká a jeho žena to hned běžela koupit do Spálova k Šustkovi. Další obchod smíšeným zbožím měla v Luboměři Flajzarová vedle zbrojnice. Pak otevřela obchod taky moje teta na čísle 24. Postavili si domek a byla tam filiálka obchodu Gemischtwarenhandlung, Rudolf Leder z Lindavy-Lipné. Pod tou firmou se vyučila. Zboží přivážela od Mikuša z Oder co 14 dní. K tetě jsem chodil nakupovat pravidelně. Naproti bydlel děda, k němu jsem se chodil učit hrát na housle. Začal jsem s tím ve druhé třídě. Když jsem uměl, dal mně děda 20 haléřů, abych si koupil engliše-bonbóny. Říkal mi vždycky, abych si v obchodě u tety vybral ty menší kuličky (byly šedé barvy a měly asi 2 mm), protože je jich za ty peníze víc a déle mi vydrží. Jednou týdně se chodilo nakupovat maso do Spálova. Bylo to pravidelně: hovězího za 4 koruny. Na váhu to nebylo ani půl kila. Když jsme na tom byli finančně dobře, tak jsem dostal 5 korun a za korunu jsem si mohl koupit salámu.

V Luboměři byla v kostele mše co tři týdny hrubá. Ranní byla vždycky ve Spálově. My jsme chodívali každý týden na ranní do Spálova. Šli jsme kolem Cachova, Šustek tam měl trafikku, a v neděli si před ní vystrčil ještě stůl a odchytil lidi, jak chodili kolem. Když jsme šli s tetou, tak nám většinou nějaký bonbón koupila.

V kostele jsem neministroval, ale párkrát jsem nesl korouhev, když byly na jaře křížové dny. Spálováci s knězem šli od kostela kolem Cachova, pak kolem obrázku v poli, který tam dodnes je, na dolní konec Luboměře ke kapliče svaté Anny, která stála za naším. Tam už jsme

čekali my, Luboměřáci, se dvěma červenými korouhvemi. Tak jednu z nich jsem asi dvakrát nesl. Pak se šlo společně za humnama k Fajfkářové kapličky, ale ta už byla hodně bídná. Pak byla v kostele mše a šlo se zpátky druhou stranou. Za Kašparovým a Levovým býval sloup s obrázkem. Co na něm bylo, už si nepamatuju, ale popisuje to někde strýc Rudolf Mik. Pokračovalo se k Basnikovému kříži, kde bylo rozloučení s Luboměřskými a Spálováci pokračovali po cestě domů. Na tu slávu jsme museli i pořádek za humnama dělat. Nasekalo se chvojí a muselo se uklízet. Jednou jsem nesl korouhev i při pouti ke Skále. Dolů o to mezi kluky byla pranice, protože dole jsme za to nešení dostali korunu, ale navrch už to nikdo nést nechtěl. Pamatuju si, že jednou se domáhal odměny nějaký z kluků i v Luboměři, když vraceli korouhve kostelníkovi, ale jeho žena mu řekla, že nemůžou nic dát, že jsou chudobní.

Do školy jsem chodil rád, že jsem nemusel doma dělat. Tatínek v zimě, když nebylo moc sněhu, chodil pracovat do lesa. Jinak se v zimě chodilo hodně po návštěvách, hodně jsme sáňkovali. Hlavně po cestě dolů Luboměřem. Když nemrzlo, byla cesta bahnitá, hlavně na křižovatce u Kočtářů a Klezlů bývalo bahna, že se tam nedalo projet. Jak to zmrzlo, tak na tom saně hrozně skákaly. Měl jsem jedny takové starší sánky, děda mi je koupil. Byla ledovica, u zábradlí u Miků Karla to skočilo přes „cúvnicu“ (drážku na dešťovou vodu) a už jsem seděl na zemi. Jezdil jsem i na lyžích. První jsem měl staré, řemínky jsem přitloukl hřebíkama, tyčky jsem vůbec neměl, tak jsem uřízl lískovky, kroužek jsem udělal z pletiva, přivázal jsem to řemínkem ze suché kozí kožky. Lyžovat jsme chodili dolů pod Luboměř, jak je bývalá drůbežárna. Jak jsme přišli ze školy, tak hned ven a jezdili jsme až do tmy.

Pravidelná zimní práce ale byla nařezat „masnotu“ - řepu, která se míchala se „sečkou“, nasekanou slámou pro dobytek. Seno nosil z hůry tata. Řezal jsem taky dřevo na koze a štípal ho. Taky jsem chystal dřevo do pekárny, když jsme pekli chleba.

Pár řádků redakci, čtenářům a panu Otto Polakovi

Karel Sýkora

Mám rád místní nebo regionální časopisy. Když je příležitost, tak ty Zpravodaje, Hlasy, Listy apod., pročítám. A taky do nich skromně přispívám. Novinář nejsem. Píši k výročím, o osobnostech nebo o zajímavostech. Můj venkovský původ a rodinný život, dělnické a učitelská profese a zájmy mi – upřímně řečeno – komplikují život. A to všechno mně shodou okolností přivedlo ke vlastivědnému zpravodaji ODESKÉ VRCHY. Konkrétně k výtiskům z r. 2012 a 2013. Paní Šárka Vičková tam uveřejnila vzpomínky Otto Polaka na Starou Vodu, na její dějiny, na své dětství a těžké životní chvíle. Reálně a upřímně připomíná i česko-německou vzájemnost, současnost a budoucnost.

Upřímně řečeno – mít takového dopisovatele místních novin, jakým je pan Otto Polak, to by bylo pro každého vydavatele opravdové terno. Muž citlivý, poetický, skvělý pozorovatel a vypravěč v krásném věku píše o nádherném místě u naší milované Odry. Neváhám pana Otta Polaka nazvat vlastencem. Dobře mu rozumím. Vždyť já po celý svůj život bydlím na pravém břehu Odry (Stará Bělá a Proskovice). Matka se narodila ve Vřesině u Bílovce. A kdo dokáže spočítat, kolikrát jsem již tu řeku překročil? V r. 1953 (v sedmi letech) jsem poprvé přijel do dětského tábora Spálovský Mlýn. To cestování nebo toulání jsem dodnes nepřerušil. Jezdím tam nahoru za skvělými lidmi a přírodou, za sportem i za vědomostmi. A Starou Vodu už taky znám – např. i z akce Bílý kámen. Vážený pane Otto, rok 1946 nebyl jejím koncem....

Ale pan Polak v jedné věci nemá (nebo má?) jasno. Je to složitá a citlivá otázka odsunu resp. vysídlení, transferu, přemístění, přesídlení nebo divokého odsunu jako vyhnání. Odsun jeho rodiny a dalších byl proveden na základě usnesení vítězných velmocí a jak je ve Zpravodaji konkrétně otištěno - „...dle § 1 *presidentského dekretu ze 17. 6. 1945, č. 27 Sb. odsun za hranice ČSR...*“.

Pan Otto Polak ve svém příspěvku výše uvedené pojmy použil, vyhnání ale častěji. S tím souhlasit nemohu a podle mého názoru by se od jeho „*vyhnání*“ měla distancovat i redakce zpravodaje.

Pan Otto nepřipomíná roky 1935-1938, činnost SdP (možná i ve Staré Vodě a okolí). Ta „*nerušená doba*“ nekončila v r. 1945, ale už před Mnichovem. Neopomněl mj. zabijačku, jak „...s *těmito nakřečkovými*

věcmi měli problém ... domů ... do Protektorátu je museli pašovat. Měli ale vždy štěstí...“ Možná proto, že byli Němci... Připomíná taky 12 obětí v 1. světové válce a 25 padlých Starovodanů v letech 1939-1945. Ale už ne celkový počet narukovaných do wehrmachtu nebo SS, nevyjmenovává jejich bojiště a „zásluhy“ v Evropě, v Africe nebo na mořích. Jestli takovéto vzpomínky existují, měl by je nám pan Polak taky popsat. A bez příkras. Květen roku 1945 a průvodní krádeže, pustošení, znásilňování (i českých žen) – to není nic, co bychom schvalovali. Ani náhodou! Ovšem - kdo tady vlastně Rudou armádu s celou její problematikou „přivedl“? Česká i překládaná odborná, krásná a memoárová literatura i filmy to připomínají a je to tak správné. Ale pozor na jednostrannosti! Ani dosídlování nebylo bez problémů. Odsun sám způsobil nemalé škody. To víme. Ztráta Němců jako skvělých hospodářů, pak řady chátrajících budov a úplné zániky obcí, „zlatokopové“ a lupiči, migrace a pestrá úroveň a kvalifikace nových obyvatel i mnohdy necitlivá následná kolektivizace zemědělství pohraničí nepřispívaly. Dodnes jsou tady smutná svědectví. Problémů je ale více a my mladší je docela dobře známe.

Dovoluji si ještě připomenout práci historiků Rozumět dějinám (Vývoj česko-německých vztahů na našem území 1948-1948, Gallery 2002) a mnohé další studie, články a nové práce.

A mám taky přání – rád bych osobně poznal pana Otto Polaka. Toho úžasného vypravěče, který vzpomíná na krásné i těžké momenty svého života. Cítím, že nás dva toho přes věkový a jeden názorový rozdíl mnoho spojuje.

S úctou a s přáním pevného zdraví Karel Sýkora, Ostrava-Proskovice.

Redakce:

Příspěvek od p. Sýkory přeložila do němčiny Š. Vlčková a preposlala jej p. Polakovi. Letos se pánové nesetkali, ale snad se to podaří v příštích letech.

Dodatek k článku: Každá válka přináší utrpení a spoustu bezpráví a pravda je vždy na obou stranách. Pokud se týká terminologie „vyhnání“ a „odsun“, v prvních poválečných dnech se skutečně jednalo o vyhánění spojené s ukrutostmi a pomstou na Němcích, pak čs. vláda na základě dohod uzavřených v Postupimi zasáhla a docházelo k organizovanému odsunu. Němci ale skutečně používají spíše termín vyhánění (Vertreibung), zatímco Češi odsun. Pak je možná otázkou, kdo tuto dobu jak zažil (Š. Vlčková).

Rodopisná kronika

(Zpracovaly: Pavlína Sendlerová a Zuzana Šimíčková)

N A R O Z E N Í

02. 12. 2013 Josef Klimek, matka Eva Klimková, rozená Švaňová, otec Miroslav Klimek, Luboměř 133
11. 06. 2014 Zuzana Ambrožová, matka Romana Ambrožová, rozená Kubicová, otec Tomáš Ambrož, Luboměř 62
19. 06. 2014 Jaroslav Jurošek, matka Veronika Brožová roz. Klevarová, otec Jaroslav Jurošek, Spálov 228
20. 10. 2014 Metoděj Josef Gavelčík, matka Leona Gavelčíková roz. Kotasová, otec Dalibor Gavelčík, Spálov 326
24. 11. 2014 Václav Šmatelka, matka Kristýna Šmatelková, rozená Havranová, otec Jan Šmatelka, Luboměř 72

S Ň A T E K

07. 06. 2014 Miroslav Lev a Kateřina Voharková, Luboměř 117
22. 06. 2014 Miroslav Klimek a Eva Švaňová, Luboměř 133
19. 07. 2014 Veronika Ambrožová, Spálov 76 a Karel Bláha, Spálov 34
09. 08. 2014 Magdaléna Miková, Spálov 28 a Jakub Flodr, Spálov 68

Ú M R T Í

11. 05. 2014 Otilie Šimová, Spálov 167
09. 06. 2014 Irena Demlová, Spálov 24
20. 06. 2014 Raimund Schramm, Spálov 285
13. 08. 2014 František Klevar, Spálov 132
14. 08. 2014 Ludmila Thimová, Spálov 227
24. 08. 2014 Pavel Haubelt, Spálov 282
28. 08. 2014 Marie Sosnowiecová, Luboměř 125
02. 09. 2014 Vítězslav Král, Luboměř 113
06. 09. 2014 Bohumil Mik, Spálov 137
16. 09. 2014 Bohumila Ambrožová, Spálov 181
22. 09. 2014 Anna Sendlerová, Luboměř 79
12. 10. 2014 Jiřina Ambrožová, Luboměř 7
23. 10. 2014 Petr Dolba, Spálov 66
19. 11. 2014 Františka Šustková, Spálov 15
29. 11. 2014 Olga Šustková, rozená Schmidtová, Spálov 16

Záznamy

(Zpracovali: Mgr. Jaroslava Šustková, Mgr. Jarmila Mazáčová, Mgr. Jiří Vlček a Zuzana Šimíčková)

Květen 2014 – doplnění

1. 5. Spálov – již deset let jsme členy Evropské unie a městy Spálov čerpal v letech 2009 až 2013 z fondů EU finanční prostředky v celkové výši téměř 24 mil. korun. Finanční prostředky byly použity na rekonstrukci sokolovny (21 mil.), k zakoupení stroje na snížení prašnosti na komunikacích, na projekt Czech Point – program služby občanům a regeneraci Brownfields – odstranění hospodářských budov u zámku.
9. 5. Spálov – v sobotu oslavil spálovský rodák František Klesla 80. narozeniny v pohostinství U Stromu. Mezi množstvím gratulantů byl i oslavencův vnuk Rostislav Klesla, hokejista v NHL. Rodina Kleslů pochází z č. p. 127 na horním konci.

Červen 2014

1. 6. Spálov – v kostele sv. Jakuba se uskutečnilo slavnostní první svaté přijímání 6 dětí: J. Till, Š. Feglerová, A. Chytilová, P. Kubica, T. Holík a M. Podešva. Mši celebroidal otec Zdenko Vavro.
1. 6. Spálov – mistrovské utkání žáků OS sk. B: Spálov - Tísek 0:3 (0:2)
- mistrovské utkání mužů OP: Spálov - Tísek 5:1 (3:1)
4. 6. Spálov – v tělocvičně ZŠ se uskutečnilo vystoupení tanečního kroužku školy p. učitelky M. Maršákové s názvem TANEČNÍ HODINKA. Předvedly se malé i velké nadějně tanečnice se všemi tanci, které se v průběhu roku naučily. Jako překvapení si připravilo všech 30 tanečnic jedinečný společný závěrečný tanec. Vystoupení přišlo podpořit téměř 60 diváků.
5. 6. Spálov – ve čtvrtek se konalo v pohostinství U Stromu 21. jednání zastupitelstva městyse. Přítomno bylo 6 zastupitelů a 6 občanů. Jednání vedla starostka městyse paní Marie Flodrová. Projednávalo se hospodaření městyse za období leden až květen 2014 a zastupitelstvo schválilo závěrečný účet městyse za rok 2013 a vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením a to bez výhrad. Projednalo se poskytnutí příspěvku ve výši 486 000,- Kč na vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací, občané se seznámili s plánem nákladů a výnosů ZŠ a MŠ Spálov, zastupitelé schválili hospodaření Mikroregionu Odersko za rok 2013. Byl zvolen nový kandidát do funkce předsedícího u Okresního soudu v NJ, stal se jím Ing. Vojtěch Demel. Byl schválen finanční příspěvek dětem s těžším zdravotním postižením pro o.p.s. Děcko v NJ, ZO ČSV Odry obdrželo příspěvek na léčení včelstev. Přibývá neplatičů za nájem bytů, zatím nejsou zájemci o výstavbu rod. domků na obecní parcele.
7. 6. Spálov – římskokatolická farnost Spálov uspořádala poutní a poznávací zájezd do Lagiewnika a Krakowa, města polských králů a sv. Jana Pavla II. Celodenní exkurze s P. Z. Vavrem se zúčastnilo 40 farníků. Cena 500,- Kč za dopravu a průvodce.

14. 6. Heltínov – Sbor dobrovolných hasičů v Heltínově uspořádal při příležitosti heltínovských hodů na výletišti „Na Rybníku“ tradiční hodovou zábavu. Hasiči přichystali pro návštěvníky pestré občerstvení. K poslechu a tanci zahrála hudební skupina z Hranic „POHODA“. Slabší návštěvnost akce mělo na svědomí chladnější počasí.
15. 6. Luboměř – v zasedací místnosti obecního úřadu se uskutečnila letošní první slavnost – vítání občánků. Místostarosta přivítal celkem 5 dětí, z toho dva chlapce (Josef Klimek, Ondřej Lev) a tři holčičky (Vanesa Králová, Zoe Onderková, Eliška Šmatelková).
15. 6. Spálov - mistrovské utkání žáků OS sk. B: Spálov-Bravantice - 0:3 (0:3)
- mistrovské utkání mužů OP: Spálov - Kunín - 4:3 (2:1)
Těmito červnovými zápasy byla zakončena fotbalová sezóna 2013/2014. Žáci obsadili ve své skupině (okresní soutěž sk. B) poslední 5. místo. Muži dosáhli na historický úspěch, když s přehledem vyhráli okresní přebor a postoupili do krajské soutěže - všechny výsledky lze nalézt na www.ofisport.cz - sezóna 2013/2014.
16. 6. Luboměř – na tento den bylo svoláno do zasedací místnosti OÚ 18. zasedání zastupitelstva obce (ZO). ZO schválilo např. účetní závěrku a hospodaření obce za uplynulý rok 2013, rozpočtová opatření či tři finanční příspěvky (pro Český včelařský svaz, městys Spálov na Den dětí, ILCO Novojičínska – klub stomiků), dále vzalo na vědomí hospodaření Mikroregionu Odersko nebo informace o podaných žádostech na dotace. Nakonec také rozhodlo ZO o realizaci zámkové dlažby pod přístřešky ve sportovním areálu Na Drahách. Zasedání se zúčastnilo pět zastupitelů a čtyři občané.
17. 6. Odry – Historicko-vlastivědný spolek a město Odry uspořádalo výstavu FRANTIŠEK ŠUSTEK – významný vlastivědný pracovník, učitel a muzikant ze Spálova u příležitosti sta let od jeho narození. S přípravou výstavy pomohla rodina F. Šustka, Vlastivědný kroužek Oderské vrchy ze Spálova, městys Spálov, spálovská škola, Společnost přátel Poodří a další jeho spolupracovníci. Výstava byla přístupná do 2. července. Po tomto datu ji oderští organizátoři zapůjčili do spálovské sokolovny, kde byla součástí výstavy 620 let Spálova.
21. 6. Spálov – sokolovna ve 20 hod. byl zahájen SLAVNOSTNÍ KONCERT u příležitosti 100. výročí narození Františka Šustka. V průběhu hudebního večera vystoupily dvě hudby: Dixieland pod vedením p. uč. Evy Sommerové a dechová hudba Spálovanka pod taktovkou p. Aloise Kubici a p. Františka Juráče. Programem provázela Mgr. Marie Süssenbeková, hlavní projev o životě a díle oslavence přednesla Mgr. Jaroslava Šustková. Z koncertu odcházelo 120 spokojených hostů.
22. 6. Spálov – úřad městyse, MS Královec, SRPŠ a spálovští skauti uskutečnili v neděli od 14 hodin na hřišti TJ a okolí Dětský den s pestrým zábavným programem – soutěže pro děti, Pepino Prcek – zábavná show, vystoupení tanečního souboru, kolo štěstí, střelba ze vzduchovky a jízda na koni. Odpoledne bylo zakončeno fotbalovým turnajem děti x rodiče O putovní pohár. Občerstvení zajistilo SRPŠ. Účast 220 dětí, rodičů a dalších hostů.
26. 6. Spálov – společné zakončení školního roku s prosbou o požehnání pro období prázdnin se konalo na farní zahradě. Začalo mší svatou

- v 17.00 hod. a pak byl pro děti připraven večer plný her, opékání a společných zážitků.
27. 6. – 29. 6. Spálov – pohostinství U Stromu: odměna pro děti za pěkné vysvědčení – za pěkné známky dostaly děti 50% slevu na zmrzlinový pohár nebo jednu pizzu koupíš a druhou budeš mít za poloviční cenu. Platí pouze pro děti v doprovodu rodičů, vysvědčení s sebou. Do akce se zapojilo 45 dětí.
 27. 6. Spálov – v 10.00 hod. slavnostní rozloučení s 13 žáky 9. třídy na úřadu městyse za přítomnosti rodičů a příbuzných, učitelů a přátel školy. S absolventy se rozloučila starostka městyse a ředitel školy. Třídní učitelkou byla Mgr. Marie Süsenbeková, zástupkyně ŘŠ.
 28. 6. Luboměř – pohostinství U Zlatého slunka uspořádalo 28. června v Luboměři v areálu Na Drahách již čtvrtý ročník fotbalového turnaje v malé kopané (5+1). Turnaje se zúčastnilo celkem šest týmů – místní i přespolní. Turnaj nakonec na penalty vyhrál tým z Ostravy. Pro hráče i fanoušky fotbalu bylo připraveno bohaté občerstvení a také hudba.
 28. 6. Luboměř – od sobotního dopoledne až do noci zasahovalo celkem osm jednotek hasičů (také hasiči z JSDH Luboměř a JSDH Spálov) u požáru krytého skladu balíkované slámy u Luboměře. Uskladněná sláma byla ze skladu vyvezena zemědělským nakladačem a následně dohašena na přilehlém poli. Silný jižní vítr napomohl k rozšíření ohně. Škoda na poblíž uskladněné píce, slámě a zkrivené konstrukci byla odhadnuta na jeden milion korun. Příčina vzniku požáru není dosud známa. Při požáru nebyl naštěstí nikdo zraněn.
 28. 6. Spálov – v sobotu o půl deváté dopoledne houkala hasičská auta a jela hasit požár seníku mezi Spálovem a Luboměří. Do akce se zapojilo 8 hasičských sborů, shořela sláma a oheň poškodil část střechy. Škoda se odhaduje na jeden milion korun.
 29. 6. Spálov – zahájení čtrnáctidenního skautského tábora pro starší děti u barnovské přehrady ve VVP Libavá. Letního soustředění se zúčastnilo 19 skautů a skautek na téma DETEKTIVOVÉ. Tábor začal třídním puťákem, v jehož průběhu děti navštívily Domov pro seniory ve Vítkově a pak si vlastnoručně postavily celý areál k pobytu. Během pobytu pomáhaly slavným detektivům odkrývat záhady jednoho zločinu.

Červenec 2014

1. 7. Spálov – dochází ke změnám ve farnosti. Otec Zdenko přestává být školním kaplanem SPdGŠ a SZŠ sv. Anežky České v Odrách a navíc mu je svěřena farnost Dobešov. Dochází také ke změnám území farnosti. Pod správu farnosti Spálov byla připojena filiálka Odry – Klokočůvek z farnosti Odry.
5. 7. Heltínov – SDH Heltínov uspořádal v sobotu 5. 7. 2014 heltínovskou Červencovou noc, která proběhla na výletišti „Na Rybníku“ od 20.30 hodin. Hudební doprovod Červencové noci zajistila skupina Gradace. Pro návštěvníky bylo zajištěno občerstvení. Zábavě přálo tentokrát pěkné počasí.
12. - 13. 7. Luboměř – druhý červencový víkend patřil obecní slavnosti, která se konala u příležitosti 620 let od první písemné zmínky o obci.

13. 7. Spálov – zahájení týdenního skautského tábora pro Světlušky a Vlčata v Barnově u přehrady. Táboru mladších skautů a skautek na téma DIVOKÝ ZÁPAD se zúčastnilo 16 dětí. Děti, coby stateční kovbojové, se potýkaly s nástrahami zlých banditů a s pomocí šerifa nakonec získaly zlatý poklad.
17. 7. Spálov – v obřadní síni městyse se konalo 22. mimořádné zasedání zastupitelstva za účasti 4 zastupitelů, další zastupitelé byli omluveni. Projednávalo se přijetí dotace z rozpočtu MSK na akci „Úprava panské zahrady, II. etapa“ do maximální výše 250 000,- Kč. Druhým bodem jednání bylo přijetí dotace z OPŽP na zateplení zdravotního střediska č. 170 a tělocvičny školy se spojovací chodbou.
19. 7. Luboměř – myslivecké sdružení Královec uspořádalo v Luboměři, ve sportovním areálu Na Drahách Červencovou noc. K poslechu a tanci hrála hudební kapela MULTISINS. Pro návštěvníky bylo přichystáno bohaté občerstvení: prodávaly se různé speciality z myslivecké kuchyně jako guláš, kančí mls, klobásky atd. Ačkoliv bylo krásné a teplé počasí, tak návštěvnost byla nízká.
25. 7. Spálov – v 18.00 hod. v kostele slavnost sv. Jakuba, patrona poutníků. Po mši svaté bylo žehnáno všem dopravním prostředkům. Obřad sloužil k tomu, aby člověk dobře využíval stvořených věcí, aby byl ochraňován po celou cestu a šťastně se navrátil domů.
25. 7. Spálov – zahájení **oslav 620 let Spálova**.
 - 17.00 vernisáž výstavy „Náš Spálov“, hudební vystoupení skupiny KOKES v sokolovně. Výstava byla přístupná až do 3. srpna.
 - 18.00 mše svatá – kostel svatého Jakuba.
26. 7. Spálov – druhý den oslav
 - 10.00 oslavy ve sportovním areálu TJ – přátelské fotbalové utkání Spálov vs TJ Odry (1B) s výsledkem 2:5 (1:3).
 - 13.00 hasiči SDH Spálov předvedli požární útok a hasičskou techniku na panské zahradě.
 - 14.00 vystoupení dechové hudby Spálovanky v areálu TJ.
 - 15.00 přátelské fotbalové utkání TJ Spálov, senior's team vs stará garda Baník Ostrava s výsledkem 2:9 zvítězil Baník. Mezi poločasy vystoupil taneční kroužek ZŠ Spálov.
 - 18.00 hudební koncert Pavla Helana: Heland Band „AJFON tour“.
 - 20.30 taneční zábava ve sportovním areálu TJ, hudba Pohoda, účast 250 hostů.
27. 7. Spálov – neděle, třetí den oslav
 - 8.15 položení pamětního věnce k pomníku padlých. Průvod od pomníku na hřbitov, položení květin na hrob Františka Šustka a Antonína Brňáka, hudební doprovod Spálovanka.
 - 9.30 slavnostní mše svatá v kostele sv. Jakuba – otec Petr Kuník z Oder a otec Zdenko Vavro. Po slavnostní mši svaté byli věřící před kostelem obdarováni hodovými koláčky a kávou.
 - 12.00 slavnostní oběd s pozvanými hosty v sokolovně.
 - 14.00 odpolední posezení s kávou a koláčem v sokolovně, kulturní vystoupení dětí ze ZŠ a MŠ pod vedením Emílie Šustkové.
 - 15.00 předání pamětních plakét 13 oceněným osobnostem Spálovska.

- 16.00 připomenutí výročí významných osobností - Františka Šustka a Antonína Brňáka, koncert Jistebnického orchestru mladých na panské zahradě, vystoupení mažoretek.

Na organizaci 620 let městyse Spálova se podílelo zastupitelstvo městyse, Vlastivědný kroužek Oderské vrchy, SDH, TJ, MS Královec, římskokatolická farnost, ZŠ a MŠ, kostelní sbor, skauti... K občerstvení se podávalo alko, nealko, grilované klobásky, myslivecké speciality aj.

Srpen 2014

9. 8. Luboměř – SDH v Luboměři pořádal v areálu Na Drahách tradiční hodovou zábavu. Hudební doprovod obstarala skupina „Mini-MAX“ z Přerova. K občerstvení bylo možno zakoupit uzený bůček, klobásky, pivo, limo, různé alko. Deštivé (i když teplé) počasí mělo na svědomí menší účast návštěvníků než obvykle.
10. 8. Luboměř – místní farníci uspořádali již 4. pouť kuchařů. Slavnostní hodovou mši sv. v zaplněném místním kostele sv. Vavřince celebroval Mons. František Václav Lobkowicz – biskup ostravsko-opavské diecéze. Po mši svaté bylo v areálu Na Drahách připraveno pro poutníky z širokého okolí bohaté občerstvení (výborný guláš, bábovky, koláče, pivo, kofola,...). Poutníci měli také možnost prohlídky interiéru kostela a jeho věže.
10. 8. Luboměř – SDH Luboměř uspořádal Na Drahách za krásného letního počasí hodové nedělní odpoledne, které zpříjemnil pěvecký duet (Jitka Šustková a Karel Mrkva). Zároveň se uskutečnil 19. ročník soutěže v požárním sportu O pohár starosty SDH. Soutěže se zúčastnilo celkem 34 družstev rozdělených do tří kategorií (muži, ženy a muži nad 35 let). Pořadí v mužské kategorii bylo následující: 1. místo – po dlouhých letech se podařilo týmu z Luboměř B „ukofistit“ na domácí půdě první příčku v soutěži s časem 14,86 s, 2. místo obsadil tým ze Stachovic s výsledným časem 15,53 s a 3. místo družstvo z Hukovic s časem 15,55 s. Muži z Heltínova tentokrát nesoutěžili. V ženské kategorii se soutěže zúčastnilo celkem 10 týmů s tímto umístěním: 1. Střítež nad Ludinou, 2. Partutovice, 3. Luleč. Soutěžní tým žen z Luboměře se umístil na 7. místě s časem 31,65 s. Poslední kategorie (muži nad 35 let) byla obsazena dvěma družstvy: 1. místo obsadili, tak jako vloni, muži z Luboměře (čas 20,09), 2. místo muži z Partutovic. Pro soutěžící i návštěvníky bylo přichystáno bohaté občerstvení a různé poutové atrakce.
12. 8. Spálov – TJ, oddíl kopané vyhlásil výběrové řízení na pronájem a provozování prostoru restaurace „Na Hřišti“ č.p. 342, která je v majetku TJ Spálov.
15. 8. Spálov – římskokatolická farnost Spálov uspořádala u Panny Marie ve Skále MALOU POUŤ u příležitosti oslavy svátku Nanebevzetí Panny Marie. Mši svatou v 18.00 hod. slavil mons. Vojtěch Šíma.
17. 8. Spálov – mistrovské utkání mužů v kopané, krajská soutěž 1. B skupina D, Spálov - Jistebník 1:2 (1:1), první gól v KS střelil za Spálov Václav Maršálek.

18. – 23. 8. Spálov – římskokatolická farnost Spálov uskutečnila letní farní tábor v Životicích u NJ, kterého se zúčastnilo víc než 30 dětí. Otec Zdenko – velké poděkování organizátorům: p. katechete Mgr. A. Najšrové, Š. Mikovi a ostatní mládeži.
20. 8. Spálov – fotbalové utkání o Pohár FAČR Spálov - Odry "A" 5:3 (4:1), TJ Spálov - postup do dalšího kola
23. 8. Spálov – TJ Sokol uspořádala v sobotu již XIII. ročník volejbalového turnaje na antukovém hřišti u sokolovny. Turnaje se zúčastnilo 6 družstev. Prvenství obhájil tým Pouliční směs ze Slaviče, 2. Spálov, 3. Karlos tým z Hodslavic, 4. Ozembuch 2014 z chatové osady u Maria Skály, 5. Luboměř, 6. Krokodýlové z Dobešova. Počasí přálo, nálada výborná, článek vyšel i v novojičínském Regionu.
29. 8. Spálov – informace občanům: Zemědělská, a. s. Spálov bude prodávat od 1. 9. 2014 ječmen 1 q za 500 Kč, oves 1 q za 400 Kč, pšenici 1 q za 500 Kč, šrot ječný a pšeničný 1q za 600 Kč. Prodej se uskuteční vždy v pondělí, ve středu a v pátek v době od 8 do 14.30 h.
30. 8. Luboměř – na poslední prázdninovou sobotu připravil v areálu Na Drahách klub Pátek ve spolupráci s Obecním úřadem v Luboměři akci pod názvem „Ukončení prázdnin“. Program se tentokrát nesl v duchu cesty kolem světa. Pro děti bylo připraveno několik různých stanovišť dle jednotlivých kontinentů, na kterých se setkali s „místními obyvateli“ a museli splnit (ne)lehký úkol. Soutěžilo se i mezi dospělými – např. v chůzi na chůdách nebo ve slalomu s kolečkama. Odpoledne zpestřily společné tanečky dětí a pořadatelů akce nebo vědomostní kvíz. Pro děti i jejich rodiče bylo připraveno také občerstvení. Této akci přálo i pěkné počasí.
31. 8. Spálov – mistrovské utkání mužů v kopané, krajská soutěž 1. B skupina D, Spálov - Kateřinice 1:2 (0:0)
31. 8. Spálov – mistrovské utkání žáků ve fotbale, okresní soutěž skupina B (1+6), Spálov - Hladké Životice 1:8 (0:3)

Září 2014

1. 9. Spálov – zahájení nového školního roku 2014/2015 v ZŠ a MŠ Spálov, uvítání prvňáčků. Výuka náboženství.
1. 9. Spálov – zahájení školního roku 2014/2015 v ZŠ a MŠ Spálov. V 8 hodin se v zasedací místnosti úřadu městyse konalo vítání prvňáčků. Do 1. třídy základní školy nastoupilo 13 dětí. Personální změny v ZŠ k 1. září 2014:
K 30. 6. ukončila pracovní poměr p. uč. Gabriela Zlámalová z MŠ, nově nastoupily pí uč. Yveta Rašková a Michaela Stančíková. Na mateřskou dovolenou nastoupila p. učitelka Z. Trnečková, zastupuje ji p. učitelka Kateřina Stejskalová. Na rodičovské dovolené zůstávají pí uč. Kristýna Šmatelková, Markéta Krumpalová-Matušková, Věra Zgažarová. Základní školu navštěvuje v tomto školním roce 102 žáků. V mateřské škole je zapsáno 42 dětí.
Ředitel školy PaedDr. Zdeněk Kotas, zástupkyně ředitele Mgr. Marie Šusenbeková, výchovná poradkyně Mgr. Anna Jakubíková.

Učitelství sbor: 1. tř. Mgr. Svatava Strýčková, 13 žáků, 2. tř. Mgr. Michaela Maršálková, 12 žáků, 3. tř. Mgr. Michaela Maršálková, 10 žáků, 4. tř. Mgr. Lenka Zelcová, 14 žáků, 5. tř. Mgr. Lenka Zelcová, 8 žáků; 6. tř. Mgr. Marie Süsenbeková, 10 žáků, 7. tř. Mgr. Anna Jakubíková, 10 žáků, 8. tř. Mgr. Barbora Holasová, 13 žáků, 9. tř. Mgr. Vlasta Šustková, 12 žáků; bez třídnictví Mgr. Jarmila Mazáčová, Mgr. Monika Mollnhuberová, aprobace Nj-D, Mgr. Kateřina Stejskalová Čj – Zsv (základy společenských věd), Bc. Richard Blaževič – učitel Tv, Lucie Holíšová, Hana Vojkůvková – asistenti pedagoga.

Ostatní pracovníci ZŠ: vychovatelka školní družiny Hana Vojkůvková, vedoucí školních jídelen Ilona Zálešáková, účetní: Pavla Zimová

Provozní zaměstnanci ZŠ: školnice Dáša Hmčířiková, uklízečka Jana Ambrožová, vedoucí kuchařka Anna Králová, kuchařka Marcela Kuncová.

Počet strávníků v základní škole – 103, v mateřské škole 48, z řad veřejnosti – 50.

Učitelství sbor MŠ: učitelky Daniela Haubeltová, Yveta Rašková, Michaela Stančíková, Marcela Trličíková (dlouhodobě nemocná). Při zástupech pomáhají pí Jana Herzogová a Veronika Podešvová.

Provozní zaměstnanci MŠ: vedoucí školních jídelen Ilona Zálešáková, školnice Petra Šustková, kuchařka Zdislava Podešvová.

Vyučování začíná v 7. 15 hodin, šestá vyučovací hodina končí v 12.45, odpolední vyučování končí v 15.35 hodin. Provoz v MŠ je od 6.30 do 16.00 hodin.

Základní škola pracuje podle ŠVP – Škola pro život, mateřská škola pracuje podle aktuální verze ŠVP – Tajemství proutěného košíčku aneb Historie očima dětí. Mezi povinné předměty od šk. roku 2013/2014 patří jazyk německý, na škole se dále vyučují tyto volitelné předměty – praktika z ekologie, domácnost, základy administrativy (psaní na počítači). Nepovinným předmětem je náboženství, vyučují Mgr. Anna Najsrová, Mgr. Zdenko Vavro, paní Naďa Králová.

Škola svým žákům na 1. a 2. stupni nabízí tyto zájmové útvary: kroužek psaní na počítači I a II, sportovní hry I, II, III, taneční I, II, fotbalový kroužek I, II, volejbalový kroužek.

Na veřejnosti se škola prezentuje formou různých vystoupení – akademie, výstavy, jarmarky, taneční vystoupení, besídkami pro rodiče, pracovními dílnami aj. Mezi oblíbené akce patří - loučení s mateřskou školou, vítání prvňáčků, loučení se žáky 9. třídy, Kurz společenského chování a tance, Dny otevřených dveří, různé výstavy a projektové dny, vydáváme časopis EXPRES, žáci školu reprezentují ve sportovních a vědomostních soutěžích.

Zřizovatelem školy je Úřad městyse Spálov.

2. 9. Spálov – ZUŠ Odry zahájila výuku také v hudební škole ve Spálově a ve školním roce 2014/15 se bude vyučovat hudební obor klavír (p. uč. Ludmila Černochová) 2 žáci, klavír (p. uč. Tashev Kamen) 4 žáci, kytara (p. uč. Michal Beseda) 3 žákyně, housle (p. uč. Lenka Herzmanská) 3 žáci, flétna příčná, zobcová (p. uč. Hana Rašková) 2 žáci, flétna zobcová (p. uč. Mgr. Alena Jestřebská) 10 žáků a sborový zpěv (p. uč. Jitka Jakubíková). Měsíční školné za hru na hudební nástroj se pohybuje od 180 do 320 Kč.

3. 9. Spálov – v malém salonku sokolovny se po prázdninách opět konala schůzka Klubu maminek s dětmi. První setkání zahájily společnou snídaní, protože pohodová snídaně je základem úspěšného dne. Maminky se seznámily s programem jednotlivých schůzek, které plánovaly společně s organizátorkou p. Lenkou Dohnalovou. Budou se scházet každý týden ve středu v 9.00 hodin. Účast 8 maminek s dětmi.
6. 9. Luboměř – ve sportovním areálu Na Drahách se konal za velmi krásného počasí již 8. ročník Hubertovy jízdy. Akce začala dopoledním srazem jezdců na koních a vozatajů. Poté následovala tradiční projížďka přes polovinu obce do Spálova a zpět. Po 14. hodině byly připraveny různé dovednostní soutěže pro jezdce na koních (hon na lišku, slalom okolo tyčí a barelů) i pro vozataje (slalom mezi kuželi i s couváním na čas apod.). Další netradiční soutěže prověřily jak um koňáků, tak i koní, např. v tažení klád, saní se zátěží či v přetahování koně. Různé soutěže byly připraveny taky pro děti (např. házení podkovou,...). Pořadatelé připravili bohaté občerstvení (koláče, klobásky, kovbojská pánev, topinky, zelňačka, pivo, limo). Program Hubertovy jízdy zakončila večer zábava s reprodukovanou hudbou.
6. 9. Spálov – v sobotu v 18 hodin se konal hudební večer u Panny Marie ve Skále doprovázen dechovkou ze Spálova. Farníci si zazpívali mariánské písně a tak se připravili na nedělní pouť.
7. 9. Spálov – již tradiční pouť k Panně Marii ve Skále začala před kostelem sv. Jakuba, kde vyhrávala Spálovanka a čekalo se na procesí z Luboměře. Po půl deváté se vydali farníci s ministranty, mons. Martinem Davidem, otcem Zdenko a asi 80 poutníky, za doprovodu spálovské dechovky a zpěvu mariánských písní, údolím Mlýnice k poutnímu místu, s krátkým zastavením a modlitbou u kříže vedle Spálovského mlýna. Dorazilo také procesí poutníků z Oder. V 10 hodin byla zahájena slavnostní mše svatá u Panny Marie ve Skále, kterou celebroval mons. Martin David, generální vikář ostravsko – opavské diecéze, s otcem Zdenko a dalšími dvěma kněžími, otec Petr z Oder a P. Radek z Drahotuš. Zpěv poutníků doprovázela dechovka ze Spálova a z Oder. Pouť byla zakončena adorací a svátostným požehnáním. Velká účast poutníků, krásné počasí, opět nádherně vyzdobené prostranství před P. Marií, prodejní stánky, kolotoče, houpačky a bohaté občerstvení doplňovaly slavnostní ráz pouti.
11. 9. Spálov – 23. jednání zastupitelstva, přítomno 6 zastupitelů a 10 občanů v pohostinství U Stromu. Projednávalo se hospodaření městyse za období 1 – 7/2014, žádosti o koupi částí pozemku daných parcel, občané byli seznámeni s návrhem bytového pořadníku, projednaly se žádosti o finanční příspěvky. Paní starostka Marie Flodrová informovala o realizaci projektů v roce 2014: zateplení zdravotního střediska a tělocvičny ZŠ, projekt „Úprava panské zahrady, II. etapa – výstavba běžecké dráhy, doskočiště, altánu, pergoly a úprava prostranství, výstavba zpevněné plochy okolo kostela a oprava místních komunikací.
14. 9. Spálov - mistrovské utkání mužů 1. B sk. D, Spálov - Jeseník 3:1
- mistrovské utkání žáků OS sk. B, Spálov - Jeseník 2:14
15. 9. Luboměř – naposledy v tomto volebním období zasedalo zastupitelstvo obce. Zastupitelé schválili např. nákup a prodej pozemků, věcné břemeno na čerpání vody ze studny, rozpočtová opatření a jiné.

- Na vědomí naopak vzali výrobu nových webových stránek obce, informace o průběhu realizace dvou projektů – revitalizace vodní nádrže Na Drahách a výměna všech oken a dveří v Lidovém domě.
20. 9. Spálov – v sobotu od 20.30 hod. se v sokolovně konalo tradiční vinobraní. K tanci a poslechu hrála hudba RK BAND z Hranic, vstupné 50,- Kč, pořadatel městys Spálov, účast 170 lidí.
 23. 9. Spálov – Zemědělská, a.s. Spálov prodává od tohoto data brambory konzumní za 440,- Kč/q balené po 25 kg, brambory krmné za 140,- Kč/q balené po 50 kg. Telefon: 556729712, mobil: 732900372, vždy v pondělí, ve středu a v pátek (8.00 – 11.30, 12.30 – 14.30).
 26. 9. Spálov – v kostele sv. Jakuba se uskutečnil pro žáky základní školy varhanní koncert. Varhaník Martin Jakubík z Tošovic přednesl skladby J. S. Bacha, F. Mendelssohna Bartholdyho, F. X. Brixioho a dalších, které si žáci školy se zájmem poslechli.
 27. 9. Luboměř – v rámci maratonu horských kol (Kolo pro život) se také letos uskutečnil „boj“ o trofej z Oderské mlýnice. Tohoto 14. ročníku se zúčastnilo téměř 1500 závodníků, tyto jste měli možnost podpořit u trati, když kolem 12. hodiny projížděli naší obcí.
 27. 9. Spálov – 2K Bike Club Odry uspořádal v sobotu závod horských kol Oderská mlýnice České spořitelny 2014. Byl to již 14. ročník tohoto závodu a startovalo se v Klokočůvku v areálu tábora Spálovský mlýn. Závodní tratě byly 21 km, 34 km a 58 km.
Do závodů horských kol se zapojilo celkem 1 131 závodníků. V kategorii mužů na trase 56 km zvítězil Jan Strož v čase 1:59:27 hod., v kategorii žen Irena Berková, 2:23:39 hod. Originální trofej Mlýnský kámen získal také Jan Strož. Z našeho městyse se závodů zúčastnila a ve své kategorii zvítězila Daniela Trčková. Letošní ročník byl opět vyvrcholením celého seriálu KOLO PRO ŽIVOT.
 28. 9. Spálov - mistrovské utkání mužů ve fotbale 1. B sk. D, Spálov - Vlčovice-Mniší 4:2

Říjen 2014

4. 10. Luboměř – Obecní úřad v Luboměři ve spolupráci s Technickými službami města Vítkova uspořádal v obci podzimní sběr a svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. V průběhu sobotního rána se podařilo v Luboměři zcela naplnit 2x svozové vozidlo MAN a na Heltínově jednu traktorovou vlečku. Obecní úřad je velmi rád, že občané svozu hojně využívají a odpad tak neskončí někde na černé skládce v blízkosti obce.
4. 10. Luboměř – klub Pátek a luboměřští včelaři společně pořádali ve sportovním areálu Na Drahách od 14 hodin pouštění draků. Na účastníky (velké i malé) čekalo drobné občerstvení i něco na zahřátí (čaj, výborný svařák). Této povedené akce se zúčastnilo mnoho dětí a rodičů, kteří si mohli rovněž společně opéct na ohni párky. V rámci drakiády byl oceněn majitel draka, který létal nejvýše a také největší doma vyrobený drak. Radost z pouštění draků tak dětem kazil jen velmi slabý vítr.

4. 10. Spálov – divadelní soubor TYL Drahotuše ve své 151. sezóně uvedl komedii W. Shakespeara „Veselé paničky windsorské“. Zdařilé představení zhlédlo v sokolovně 160 diváků.
10. a 11. 10. Spálov - volby do zastupitelstva obce se konaly na úřadu městyse. Volební komise měla 6 členů včetně zapisovatelky.

Počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů	709
Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	420
Počet odevzdaných úředních obálek	420
Volební účast okrsku	59,24%

KDU – ČSL	Počet hlasů: 1285	Pořadí: I.
1. Marie Flodrová	192	5.
2. Ing. Jana Zezulková	176	9.
3. Ludmila Sucháčková	236	1.
4. Oldřich Kostka	222	2.
5. Mgr. Tomáš Zgažar	167	10.
6. Miroslav Till	134	14.
7. Bc. Jana Herzogová	158	11.

Spálov Společně	Počet hlasů: 1265	Pořadí: II.
1. Luděk Remeš	221	3.
2. RNDr. Viktor Dubovský Ph.D.	190	6.
3. Jiří Kaňa	157	12.
4. Martina Kantorová	184	7.
5. Jan Šmatelka	196	4.
6. Iveta Chládková	180	8.
7. Daniela Haubeltová	137	13.

10. a 11. 10. Spálov – volby do Senátu Parlamentu ČR 2014

	Počet hlasů:	%
Ing. Antonín Prachař (ANO 2011)	65	24,7%
Mgr. Dušan Hluzín (TOP 09)	11	4,2%
MUDr. Michal Chromec (bez PP)	15	5,7%
Mgr. Miroslav Raindl (KSČM)	27	10,3%
RNDr. Jitka Seitlová (bez PP)	145	55,1%

10. - 11. 10. Luboměř – druhý říjnový víkend se uskutečnily opět po čtyřech letech v naší obci volby do zastupitelstva a také do Senátu Parlamentu ČR. Komise pracovala v šestičlenném složení s následujícími výsledky:

Noví členové zastupitelstva obce Luboměř pro volební období 2014 - 2018

Kandidátní listina strany	Jméno a příjmení	věk	Počet získaných hlasů
SNK Luboměř	Vlček Jiří Mgr.	30	194
SNK Luboměř	Podešva Martin	34	170
SNK Luboměř	Podešvová Veronika	35	164
SNK Luboměř	Čechová Jana Ing.	33	163
SNK Luboměř	Král Jaroslav	36	163
SNK Luboměř	Richter Marek	39	153
Fair play - HNPĐ	Šustková Dana	43	55

Počet voličů celkem: **318**

Počet voličů, kteří se zúčastnili voleb: **221**

Účast v okrsku: **69,50%**

Výsledky voleb do Senátu Parlamentu ČR v naší obci

Volební strana	Jméno a příjmení	Počet získaných hlasů	% hlasů
ANO 2011	* Prachař Antonín Ing.	14	11,29
TOP+STAN	Hluzín Dušan Mgr.	10	8,06
ČSSD	Chromec Michal MUDr.	11	8,87
KSČM	Raindl Miroslav Mgr.	18	14,51
KDU-ČSL+SZ	* Seitlová Jitka RNDr.	71	57,25

*) postupující kandidát do II. kola

Počet voličů celkem: **318**

Počet voličů, kteří se zúčastnili voleb: **130**

Účast v okrsku: **40,88%**

11. 10. Spálov – fotbalový turnaj starší přípravky a konečné pořadí: 1. Bartošovice "A", 2. Spálov, 3. Sedlnice, 4. Bartošovice "B".
12. 10. Spálov - mistrovské utkání mužů 1. B sk. D - Spálov - Suchdol 2:1
- mistrovské utkání žáků OS sk .B - Spálov - Jistebník 0:6
12. 10. Spálov – v kostelích farnosti proběhlo sčítání návštěvníků: Spálov – 150, Luboměř – 44, Dobešov – 18 lidí.
16. 10. Spálov – sokolovna, každý čtvrtek od 18 hodin opět začíná pravidelné hodinové cvičení pod vedením instruktorky Jitky Foltýnkové: aerobik kondice, posilování, pilates a relax. Platba 60,- Kč/hod. Podmínkou pro zahájení cvičení bylo minimálně deset cvičenek.

16. – 18. 10. Spálov – vepřové hody v pohostinství U Stromu. O zabíjačkové speciality byl velký zájem. Nabízeli jelita, jitnice, ovar, škvarky, domácí sekanou, tlačenko aj. s přílohou, také specialitu podniku Big Steak 200 g a grilované koleno. Výrobky bylo možné zakoupit a odnést si je i domů.
17. 10. Spálov – po večerní mši svaté v místním kostele se uskutečnilo setkání s bývalým velvyslancem panem Pavlem Jajtnerem, který přítomné seznámil se svými zážitky a přiblížil svou službu velvyslance ve Vatikánu u dvou papežů – sv. Jana Pavla II. a Benedikta XVI. Po přednášce byla autogramiáda a možnost zakoupení si publikace „Zajistě, Excellence!“
17. - 18. 10. Luboměř – proběhlo II. kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR, kterého se zúčastnilo 49 voličů z celkem 317 (volební účast 15,4%). Seitlová Jitka RNDr. obdržela 42 platných hlasů a pan Prachař Antonín Ing. pouze 7 hlasů.
17. a 18. 10. Spálov – 2. kolo voleb do Senátu Parlamentu ČR: k volbám přišlo 79 voličů, kteří dali 69 hlasů kandidátce RNDr. Jitce Seitlové a 10 hlasů Ing. A. Prachařovi.
19. 10. Spálov - mistrovské utkání žáků OS sk. B - Spálov - Velké Albrechtice 0:10. Tímto fotbalovým utkáním žáci ukončili polovinu sezóny 2014/2015, bohužel na posledním 5. místě.
19. 10. Spálov – misijní neděle ve farnosti se uskutečnila v kostele v 9.30 hod. a po mši svaté si farníci mohli vyslechnout přednášku a zhlédnout fotografie z misíí řeholních sester v Estonsku. Od 13 do 16.30 hodin se v sokolovně uskutečnil misijní jarmark s nabídkou zboží ruční výroby a misijních koláčů. O dobrou náladu se postarala hudba Kokeš a vystoupení dětí pod vedením E. Šustkové. Výtěžek 22 715,- Kč byl zaslán na konto papežských misijních děl.
26. 10. Spálov – ve farním kostele sv. Jakuba Staršího se uskutečnily oslavy 280 let od posvěcení chrámu. Slavnostní mši v 9.30 hod. celebroidal spálovský rodák P. František Král, děkan ze Vsetína.
26. 10. Spálov - mistrovské utkání mužů 1. B sk. D - Spálov - Kopřivnice 2:2
26. 10. Spálov – v kostele sv. Jakuba děkovným dopisem od otce biskupa byli oceněni tito farníci: Ladislav Šustek, Stanislav Fegler a Marie Feglerová. Otec Zdenko ocenil M. Tillovou, A. Královou, M. Mikovou a I. Zálešákovou za ochotu a pomoc při organizování akcí ve farnosti.

Listopad 2014

1. 11. Spálov – v sobotu od 8 do 9 hod. proběhl firmou Ekoltes Hranice svoz nebezpečného odpadu a elektrozařízení. Zároveň probíhal i sběr velkoobjemového odpadu. Kontejnery byly přistaveny v pátek odpoledne před budovou ÚM.
1. 11. Spálov - novým provozovatelem restaurace Na Hřišti je Rostislav Baller, Spálov č. 2.
3. 11 Spálov – v prodejně potravin HRUŠKA byly provedeny personální změny. Novou vedoucí byla jmenována Magdalena Kempová, jedna prodavačka odešla do penze a na její místo přišla Ladislava Klevarová,

Spálov 278, další prodavačky: Alena Králová, Milena Králová a Jaroslava Pazderová.

4. 11. Spálov – v 18 hodin se konalo ustavující zasedání nově zvoleného Zastupitelstva městyse Spálov. Starostkou byla zvolena Ludmila Sucháčková, místostarostou Oldřich Kostka, další členové zastupitelstva: Marie Flodrová, Viktor Dubovský, Luděk Remeš, Jiří Kaňa a Jana Zezulková. Byli také voleni předsedové a členové výborů a komisí. Předsedou finančního výboru byl zvolen Viktor Dubovský, předsedou kontrolního výboru Luděk Remeš, předsedkyní kulturní komise Jana Zezulková a předsedkyní komise životního prostředí Marie Flodrová. Také se rozhodlo o odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva. Ustavujícího zasedání se zúčastnilo 52 občanů.
5. 11. Luboměř – v zasedací místnosti obecního úřadu proběhlo od 18 hodin ustavující zasedání zastupitelstva obce, na kterém byl zvolen nový starosta Mgr. Jiří Vlček. Místostarostkou se stala Veronika Podešvová, dále byli zvoleni noví členové jak kontrolního, tak finančního výboru zastupitelstva obce. Navíc bylo také rozhodnuto o zveřejnění nového pronájmu nebytových prostor s datem od 1. 1. 2015 - dnešní prodejny potravin v obci.
11. 11. Luboměř – římskokatolická farnost ve Spálově a luboměřští farníci uspořádali pro děti, mládež, ale i dospělé svatomartinský lampionový průvod. Setkání se uskutečnilo u obecního úřadu, kde všechny přivítal sv. Martin. Od OÚ se šlo s rozsvícenými lampiony či lucerničkami do místního kostela sv. Vavřince, kde se oslavil sv. Martin bohoslužbou.
14. 11. Spálov – ZŠ a MŠ ve spolupráci se SRPŠ pořádalo slavnostní zakončení Kurzu společenského chování a tance žáků 8. a 9. třídy. Bohatý program tance a soutěží doprovázela již tradičně hudba RK BAND Radka Kňury z Hranic. Programem provázela paní Jitka Foltýnková. Účastníci a hosté zaplnili sokolovnu. Taneční kreace předvedlo v zajímavé sestavě 15 dívek a 6 chlapců. Byl vyhlášen král a královna tanečního kurzu. Slavnostní dekorování žáků 9. třídy provedli třídní učitelka Mgr. Vlasta Šustková společně s ředitelem školy PaedDr. Zdeňkem Kotasem. Vstupné dobrovolné, občerstvení zajištěno, nálada výborná.
13. – 16. 11. Spálov – v pohostinství U Stromu se konaly „svatomartinské hody“ s nabídkou husích specialit s domácím knedlíkem a zelím, svatomartinským koláčem a mladým vínem.
17. 11. Spálov – v 17 hodin se v kostele sv. Jakuba konala mše k 25. výročí „Sametové revoluce“ s poděkováním za dar SVOBODY na přímluvu sv. Václava a sv. Anežky. Mši celebroidal P. Zdenko Vavro, na závěr jsme zpívali píseň „Kde domov můj“. Po mši se farníci shromáždili symbolicky u sochy sv. Václava na pomníku padlých v I. světové válce, vyslechli si projev starostky městyse paní Ludmily Sucháčkové k výročí revoluce, pak zazněla píseň Modlitba pro Martu v podání studentky Lucie Šustkové. Vzpomínkového setkání se zúčastnilo asi 50 občanů.
21. – 23. 11. Spálov – v pohostinství U Stromu se konaly „zvěřinové hody“, podávaly se srnčí, kančí a daňčí speciality, zvěřinový talíř 200 i 300 g.
22. 11. Spálov – u příležitosti svátku sv. Cecílie, patronky duchovní hudby, muzikantů a varhaníků, se na faře v 18 hodin uskutečnilo II. setkání svatocecílského posezení chrámového sboru, varhaníků, zpěváků

a farníků s místní dechovkou Spálovankou. Pohodu a dobrou náladu umocňovalo bohaté pohoštění a děkujeme za srdečné uvítání otcem Z. Vavrem. Na akci se sešlo 25 hostů.

22. 11. Spálov – myslivecké sdružení Královec uspořádalo první podzimní hon s úlovkem 4 divočáků a 3 lišek.
22. 11. Spálov – TJ Spálov, oddíl kopané, uspořádal v sobotu od 20.30 hodin již tradiční Kateřinskou zábavu. K tanci a poslechu hrála skupina A-Band, vstupné 60,- Kč, občerstvení zajištěno. Počet účastníků 300, v zastoupení převážně mladší generace, polovinu účastníků tvořili přespolní.
- 22.11. Luboměř – Myslivecké sdružení Královec pořádalo leč ve spálovském katastru. Hostina se konala v Luboměři v sále Lidového domu.
26. 11. Spálov – v 16 hodin v sokolovně se uskutečnil koncert spálovských žáků ZUŠ Odry. Vystoupilo 18 dětí a předvedly hru na flétny, housle a kytary. Koncert uváděla a své žáky doprovázela na klavír Mgr. Alena Jestřebská. S houslisty vystoupila paní učitelka Lenka Herzmanská. Předvedl se také pěvecký sbor s p. uč. Jitkou Jakubíkovou. Po vystoupení si někteří účastníci zakoupili květinu – vánoční hvězdu – a tím přispěli Dětské klinice FN v Olomouci na léčení dětí s leukemií. Koncert se vydařil a opouštělo jej 60 spokojených hostů.
- 28.11. Luboměř – Děti z Klubu Pátek si večer u obecního úřadu rozsvítili vánoční stromeček i s novou zářící hvězdou na jeho vrcholu.
30. 11. Spálov – první neděle adventní a žehnání adventních věnců v kostele. Mši svatou vedl otec Leoš Ryška, SDB, ředitel televize NOE, po mši svaté následovala přednáška. Od 14 hodin adventní tvoření vlastní lucerničky na faře. V době adventní budeme opět prožívat roráty. Mše svaté ve Spálově budou v pondělí v 17.00 hod., ve středu v 6.00 hod. a v pátek v 17.30 hod. Ve středu jsou děti pozvány na pohoštění po mši svaté na faru. V luboměřském kostele budou roráty v úterý a ve čtvrtek v 17.00 hod.

Číslo účtu pro veřejnou sbírku na opravy kostela ve Spálově: **266149929/0300**. Na tento účet je možné přispívat, po předchozí domluvě s otcem Zdenko lze využít odečet z daně.